

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/81/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119209212
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3119209212.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne O. A., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. H., S. 53, zastúpenej JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou, so sídlom Trenčín, Nám. sv. Anny 7269/20B proti žalovanému V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. H., S. XX, zastúpenému JUDr. Karolom Porubčinom, advokátom, so sídlom Považská bystrica, Centrum 27/32, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoze manželstva, na odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 15C/51/2019-252 zo dňa 10. augusta 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 27C/8/2021 a následne vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že: 1. z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat, tmavomodrej farby, rok výroby 2000, EČV: H v hodnote 1.000,- eur, zostatok na účte č. SK88 7500 0000 0040 1376 8834 vedenom v ČSOB, a.s., v hodnote 89,52 eur, zostatok na účte č. SK87 7500 0000 0040 1376 8367 vedenom v ČSOB, a.s., v hodnote 135,71 eur, zostatok na účte č. SK75 7500 0000 0003 1191 8783 vedenom v ČSOB, a.s., v hodnote 144,25 eur; 2. z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal osobné motorové vozidlo značky Honda Jazz, červenej farby, rok výroby 2007, EČV: H v hodnote 1.500,- eur, zostatok na účte č. SK09 0200 0000 0023 6622 5254 vedenom vo VÚB, a.s. v hodnote 244,70 eur, nehnuteľnosť - rodinný dom súp.č. XX s príslušenstvom pozostávajúcim z prípojok, altánku so skladom zeleniny, oplotenia od ulice, oplotenia od susedov a bazéna, postavený na parcele KNC parc.č. XX, zapísaný na LV č. 2723 pre okres H., obec H. H., katastrálne územie H. H.. Spolu v hodnote 135.561,39 eur, 3. žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 67.968,30 eur, a to do 120 dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 30.10.2019 domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu ako manželov po rozvoze manželstva (ďalej len "BSM") s tým, že manželstvo strán bolo rozvedené rozhodnutím súdu dňa 17.07.2019, pričom k vyporiadaniu BSM dohodou nedošlo. Uviedla, že počas manželstva strany do BSM nadobudli osobné motorové vozidlá Volkswagen Passat a Honda Jazz, ku dňu zániku manželstva boli evidované zostatky na bankových účtoch manželov, ktoré tiež žiadala vyporiadať ďalej žiadala vyporiadať podniky - V. A. - POWER SMART SYSTÉM, IČO: 37665791 a O. A. - KOZMETIKA O.,

IČO: 43650571 a žiadala do svojho výlučného vlastníctva prikázať rodinný dom súp.č. XX postavený na parc.č. XX, zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. H. H. A., na ktorom stojí dom parc.č. XX a ktorý k domu prislúcha parc.č. XX/X sú evidované ako jej výlučné vlastníctvo a preto nie sú predmetom vyporiadania. Žalovaný sa stotožnil s výpočtom aktív tvoriacich BSM, a sice s nehnuteľnosťou, oboma vozidlami, zostatkami na účtoch strán sporu a oboma podnikmi. Uviedol, však, že na stavbu rodinného domu darovali finančné prostriedky žalovanému aj jeho rodičia v sume 111.000,- eur, ktorú žiadal zohľadniť ako svoj vnos do BSM. Ďalej chcel aby súd zohľadnil, že prostriedky z BSM boli použité na výstavbu spevnených plôch na pozemku žalobkyne a to v sume 2.335,- eur.

3. Súd vykonal v spore dokazovanie a zistil, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 12Pc/5/2019-25 zo dňa 24.06.2019 právoplatným dňa 17.07.2019 bolo manželstvo strán sporu uzavreté dňa 07.09.1996 rozvedené. Z výpisov zo živnostenského registra bolo zistené, že žalobkyňa podniká ako fyzická osoba na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom O. A. - KOZMETIKA O., IČO: 43650571 s miestom podnikania Školská 53, Trenčianska Turná (s prevádzkarňou na adrese Trenčianska Turná č. 29) v zapísaných predmetoch podnikania. Žalovaný podniká ako fyzická osoba na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom V. A. - POWER SMART SYSTÉM, IČO: 37665791 s miestom podnikania Trenčianska Turná č. 53 v zapísaných predmetoch podnikania. Z výpisu z bankového účtu vedeného vo Všeobecná úverová banka, a.s. č. SK09 0200 0000 0023 6622 5254 vedeného na meno žalobkyne bolo zistené, že zostatok k 17.07.2019 na účte bol 244,70 eur. Z výpisov z bankových účtov vedených na meno žalovaného v Československá obchodná banka, a.s. a z lustrácie v tejto banke bolo zistené, že k 17.07.2019 zostatok na účte č. SK88 7500 0000 0040 1376 8834 bol v sume 89,52 eur, na účte SK87 7500 0000 0040 1376 8367 v sume 135,71 eur a na účte SK75 7500 0000 0003 1191 8783 v sume 144,25 eur. Na liste vlastníctva č. XXX pre k.ú. H. H. je pozemok KNC parc.č. XX/X, záhrada o výmere 484 m² a parc. č. XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 96 m² evidovaný ako výlučné vlastníctvo žalobkyne. Na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. H. H. je rodinný dom súp.č. XX postavený na parc.č. XX evidovaný ako predmet BSM strán sporu. Podľa rozhodnutia Okresného úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia stavebné povolenie na predmetný rodinný dom bolo vydané dňa 07.03.2000. Rozhodnutím Obce Trenčianska Turná zo dňa 10.03.2004 bola povolená zmena termínu dokončenia stavby do 25.03.2006. Rodinný dom bol skolaudovaný na základe rozhodnutia Obce Trenčianska Turná zo dňa 05.12.2006, právoplatného dňa 27.12.2006. Podľa predloženého položkovitého rozpočtu v štandarde podľa projektu na kľúč celkové náklady na stavbu rodinného domu boli vyčíslené na sumu 1.718.453,81 Sk bez DPH, odhadovaná cena pri svojpomocnej výstavbe je cca 70% z celkových nákladov. Uvádza sa, že cena výstavby svojpomocným spôsobom sa môže líšiť v závislosti od podielu práce vykonanej svojpomocne a ponuková cena závisí od štandardu použitých stavebných materiálov, spôsobu dodávku ako aj miesta výstavby. Z predloženej zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 20.04.2000 vyplynulo, že strany sporu ako dlžníci uzatvorili s Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie medziúveru vo výške 200.000,- Sk, pričom záväzok bol zabezpečený ručením zo strany I. A.. Z predloženej zmluvy o stavebnom úvere zo dňa 15.06.2004 vyplynulo, že M. G. ako dlžníčka uzatvorila s Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie stavebného úveru vo výške 184.845,- Sk, pričom záväzok bol zabezpečený ručením strán sporu - žalobkyne a žalovaného. Na účet patriaci žalobkyne dlžníčka poukázala sumu 147.374,-Sk dňa 30.06.2004. Dlžník aj ručiteľia v notárskej zápisnici N 279/2004 NZ 52410/2004 zo dňa 17.06.2004 vyhlásili, že záväzok z tejto sumy uznávajú čo do dôvodu a výšky a pre prípad porušenia povinnosti splácať úver súhlasili, aby notárska zápisnica bola vykonateľným titulom pre výkon rozhodnutia. Žalovaný predložil do konania faktúru a pokladničné doklady, ktorými preukazoval kúpu stavebného materiálu, a to faktúru č. 2015558 splatnú dňa 03.01.2016 na kúpu tepelného čerpadla za 4.150,- eur, potvrdenie o pláťbách z 08.03.2015 a 30.03.2015 po 80,66 eur, ďalej pokladničný doklad z 26.06.2002 vystavený A. B. na sumu 75.000,- Sk, pokladničný doklad vystavený SLOVAKTUAL-om na sumu 31.058,- Sk dňa 05.08.2002 a na sumu 7.336,- Sk zo dňa 05.07.2004 za dodávku a montáž plastových okien, príslušenstva a doplnkového materiálu. Ďalej príjmový pokladničný doklad vystavený spol. A3 spol. s.r.o., na sumu 326,06 eur zo dňa 28.05.2010. Ďalej bol doložený dodací list vystavený p. O. na nákup stavebného materiálu v sume 24.063,- Sk a 10.665,-Sk, faktúra č. 1/2001 vystavená Lesným pozemkovým spoločenstvom Veľké Bierovce na dodávku smrekovej guľatiny a žrdoviny v sume 7.452,- Sk s poznámkou, že bola uhradená v hotovosti. Ďalej bola predložená faktúra 2000/10 vystavená p. M. Y. - MODOM za murovku, preklady a stropy v sume 100.820,50 Sk. Ďalej bol predložený rozpočet na časť - stavebná prípojka vyhotovená C. O. zo dňa 04.05.2000 na sumu 6633,-Sk. Doložené boli tiež doklady vystavené spol. POLYSTYREN s.r.o. zo dňa 07.02.2004 na sumu 5829 Kč, 5760,-Kč, 2160,- Kč a ďalej doklady preukazujúce vrátenie DPH za nákup od spol. POLYSTYREN s.r.o., kde ako kupujúci je uvedený žalovaný ale aj iné osoby (O. A., O. A., O. A.). V čestnom prehlásení podpísanom rodičmi

žalovaného dňa 24.06.2000 sa uvádza, že prehlasujú, že synovi - žalovanému darovali finančnú sumu v celkovej výške 111.000,- eur za účelom zabezpečenia vlastného bývania. Darovali mu ju v rokoch 1996-2017 v splátkach počas výstavby rodinného domu súp.č. 53 v H. H.. Túto sumu celú investoval do stavby rodinného domu a príslušenstva domu na pozemku, na ktorom stojí, pri ktorej otec žalovaného pomáhal aj osobnou prácou. Podľa prehľadu súm predloženého svedkom - otcom žalovaného od roku 1996 do roku 2018 spolu malo byť darované 1.572.000,- Sk, čo je 52.180,84 eur a 58.500,- eur, teda spolu 110.680,84 eur. Strany sporu sa na poslednom pojednávaní zhodli na hodnote rodinného domu s prípojkami v sume 125.570,- eur, čo predstavuje priemer hodnoty rodinného domu s prípojkami podľa znaleckého posudku Ing. Juraja Šinka č. XX/2019 - 148.000,- eur a podľa znaleckého posudku Ing. Eduarda Faba č. 11/2020 - 103.140,93 eur (rodinný dom 100.157,04 eur + vodomerná šachta 318,16 eur + vodovodná prípojka 635,78 eur + kanalizačná prípojka 516,65 eur + dažďová kanalizácia 1.250,35 eur + prípojka NN 262,95 eur). Altánok bol znaleckým posudkom Ing. Faba ohodnotený na sumu 6.528,32 eur, pričom súčasne nebolo sporné a vyplýva aj z predloženého posudku, že jeho súčasťou je aj murovaná podzemná šachta, ktorá v spore bola označovaná ako sklad zeleniny (ktorého stavba bola ohlasená ako drobná stavba, ako to vyplýva z oznámenia Obce Trenčianska Turná z 26.03.2007). Ďalej oplatenie od ulice bolo ohodnotené na 2.683,07 eur, oplatenie od susedov spolu na 1.560,41 eur a spevnené plochy na pozemkoch na sumu 2.335,81 eur. Svedok O. A., otec žalovaného, uviedol, že si prichystal prehľad, čo synovi dávali. Uviedol, že ku všetkému mal aj listinné dôkazy, ale keď išiel do dôchodku, skartoval ich, lebo som si nemyslel, že to bude niekedy treba. Toto čo napísal na uvedený prehľad, si pamätá, ale zase nie až tak do detailu. Uviedol, že chodil pomáhať na stavbu pravidelne aj od rána do večera. Mal aj úspory, vyplácali ho ešte v slovenskej mene do ruky, a s manželkou boli nadšení, že syn ide stavať. V hotovosti synovi vyplácal sumy, ako potreboval. Na účet to nebolo. Vedela o tom aj manželka. Mohli si to dovoliť, lebo mladší syn vyštudoval za vojaka a pomoc nepotreboval, dcéra sa vydala a bola dobre finančne zabezpečená. Svedok zarábala vtedy 18.000,- SK a 15.000,- SK som si mohol dovoliť synovi na stavbu dať a zvyšné náklady na domácnosť znášala manželka. V čase kolaudácie domu nebolo všetko dorobené. Len tak na polovicu, preto bolo treba aj naďalej investovať. Uviedol, že prehľad súm, ktorý vypracoval, spísal, keď sa dozvedel, že to pôjde na súd. Písal to sám, ale aj žalovaný mu pomáhal pri písaní, čo žalovaný potvrdil. Uviedol, že niečo si pamätal a zvyšok do prehľadu napísal žalovaný. Mal 160.000,- Sk našetrovaných z výplaty ešte keď sa začalo stavať a z tých sa synovi dávalo pravidelne. Žalovaný robil živnosť, svedok mu pri tom pomáhal na stavbách a on ho fyzicky vyplácal. Tieto peniaze svedok ale nespotreboval a keď sa nahromadili, tak ich odovzdal späť synovi. Dával mu ich fyzicky, z ruky do ruky. Svedok zarábala 18.000 Sk, zvyšné náklady znášala manželka, nevie koľko zarábala, ale bolo to dosť na to, že sa z toho platilo ostatné živobytie a poplatky. Ak v niektorom mesiaci dával viac, tak to bolo nad rámec jeho výplaty z toho, čo ho žalovaný vyplácal za pomoc na stavbách v rámci jeho živnosti, to mu dával späť. K čestnému prehláseniu, ktoré podpísal, uviedol, že to podpísali, keď bolo oznámené, že sa bude pojednávať na súde. Podľa neho suma, ktorú žalovanému dali, bola nad 100.000. Mali taký nepísaný systém, kde každý mesiac synovi peniaze odovzdal. Ak ho vyplatil za pomoc pri stavbách, napríklad 50,- eur, keď sa to naakumulovalo napríklad na 500,- eur, vtedy mu to odovzdal. Syna podporovali nepretržite, podpora prebiehala aj naďalej bez ohľadu na to, aký rok je v čestnom prehlásení uvedený. Rukou písaný prehľad je ale presnejší. V čestnom vyhlásení je to len globálne zahrnuté, že najmenej toľko mu pomáhali. Peniaze išli synovi do ruky. Svedok nevie, na čo iné mali byť, než len na budovanie, iba na to mohli byť použité, na nič iné. Svedka neinteresovalo či stavia syn s manželkou alebo sám. On ich dal synovi do ruky a už ho nezaujímal prečo, načo, začo. Nespomínam si, žeby niekedy kvantifikoval, že synovej manželke niečo dá, či niečo manželke patrí či áno alebo nie. Nepamätal si, načo presne sa dávali peniaze medzi rokom 1996-2000. Čestné prehlásenie svedok na počítači nepísal, len si to prečítal, súhlasil a podpísal. Okrem toho doplnil, že so synom - žalovaným diskutoval, že niektoré sumy, ktoré napísal do svojho prehľadu, neboli správne, úplne to nesesedelo. Preto mal s ním dialóg a svedok to potom v prehľade prepísal. Svedok sa stretol so žalovaným aj pred pojednávaním ohľadom tejto veci. Svedok M. A., brat žalovaného, uviedol, že sa so žalovaným bavili o bývaní a že bude hroziť, že sa bude musieť vysťahovať z domu. Svedok mu povedal, že ty si chalupu celú postavil a otec ti na ňu dával peniaze. Svedok uviedol, že sa za tým si stojí. Uviedol, že sa jeho aj jeho rodičov dotklo, keď žalobkyňa v konaní o rozvod uviedla, že ju žalovaný obťažoval fyzicky alebo psychicky. Svedok potvrdil, že otec povedal "dali sme H. peniaze". Svedok povedal "dobré tak si dal, ja byť s tebou, tak by som dal tiež". Svedok finančne žalovanému nepomáhal, lebo ešte len študoval, ale chodil pomáhať na stavbu. Otec to hovoril tak, "dávam mu peniaze na to, aby ste sa vyporiadali, lebo ty ostaneš bývať v rodičovskom". Presne sumy, ktoré mal otec dať žalovanému, ale svedok nevedel, otec hovoril vždy len, že bratovi dáva peniaze. Svedok nikdy neriešil, koľko peňazí to bolo, vie ale že rodičia nasporené mali, ale nevie koľko. Otec ale určite mal nasporené dosť, čo usudzuje

z toho, že otec aj svedkovi dal 1.000,- eur na stavbu altánu a neriešil ani vrátenie tejto sumy. Otec pomáhal bratovi po celú dobu, pokiaľ sa to neskolaudovalo. Investície sa preto doma úplne zastavili. Prakticky všetci investovali do domu žalovaného, rodičia mu dávali peniaze. Aj po kolaudácii bolo treba do domu brata investovať, robila sa dlažba okolo domu, šachta, prípojky pred vstupom. V tom čase bol dom obyvateľný, dalo sa tam najesť a vyspať. Dorábali sa dlažby, horné poschodie, práce okolo domu. Svedok sa k sumám, ktoré žalovaný mal obdržať od otca, nevedel presne vyjadriť, pretože otec vždy len povedal: "M., dal som H. toľko a toľko", a keď mu to aj povedal, svedkovi to aj z hlavy vyfučalo. Svedkyňa C. A., matka žalovaného, uviedla, že oni pomáhali, ako sa dalo, hlavne jej manžel finančne. Ona starala o domácnosť a on ako hlava rodiny mal na starosti peniaze. Nevedela, koľko im dával, pretože sa do toho nemiešala. Podpísala čestné vyhlásenie, pričom uviedla, že peniaze dával len jej manžel. Nevedela presne sumu, nevedela ani časovo zaradiť, kedy peniaze mali byť synovi davané. Nebola svedkom odovzdávania peňazí. Ona si čestné prehlásenie prečítala a podpísala ho, pretože nevie, prečo by mala byť proti synovi a mužovi. Nevie, koľko synovi manžel dal, ale medzi nimi ako manželmi je dôvera a keď manžel vraví, že mu peniaze dával, tak ona mu verí. Keď syn potreboval, vtedy mu muž peniaze dal, nevie ale načo boli použité. Keď si syn pýtal, vtedy mu dávali, aj na Vianoce, meniny, narodeniny. Muž mu dal vždy, keď zvýšili peniaze. Bývali to rôzne sumy, ktoré sa mu dávali, keď bolo treba. Nevedela sa vyjadriť ani k tomu, či jej muž synovi dal nejaký väčší obnos peňazí pri začatí výstavby domu. Zarábali obaja aj s manželom a ona ešte aj na dôchodku 5 rokov zastupovala, keď bolo treba, v cirkevnej škole a tak mala príjem z dôchodku aj zo školy. Keď pracovala, zarobila 2.000,- Sk. Manžel je na dôchodku od roku 2005 alebo 2006, jej dôchodok je asi okolo 400,- eur - 450,- eur a manželov okolo 500,- eur - 600,- eur. Keď už boli na dôchodku, dávali sa peniaze z manželových zdrojov. Ona mala aj dôchodok aj zárobok v práci, deti už neboli doma, a preto stačil iba jej príjem. Ešte aj na kostol prispievali. Manžel na dôchodku nepracoval, robil len kostolník a pomohol synovi pri práci, keď bolo treba, ale za tú pomoc si nepýtal žiadne peniaze. Jej manžel za to, že robil kostolníka, mal 50,- eur mesačne. Manžel chodil pomôcť synovi keď bolo treba, nepravidelne, potom keď bol na dôchodku, tak sa aj nudil, a preto pomáhal. Ona za pomoc v kostole žiadne peniaze nedostávala. Súd tiež zistil, že na Okresnom súde Trenčín sa pod sp.zn. 27C/8/2021 vedie spor o určenie vlastníckeho práva na základe žaloby podanej žalovaným V. A. proti žalobkyňi O. A., kde sa žalovaný domáha určenia, že je podielovým spoluvlastníkom s podielom 1/2 pozemkov KNC parc.č. XX/ X a parc.č. XX (teda pozemku po domom a k domu prislúchajúceho pozemku), na tom skutkovom základe, že tieto mal údajne vydržať na základe dohody s vtedajšom manželkou, na základe ktorej sa mal žalovaný stať spoluvlastníkom týchto pozemkov, ktoré jeho manželka zdedila. Spor doposiaľ nie je ukončený. Žalovaný podal návrh na prerušenie konania sp.zn. 15C/51/2019 do skončenia uvedeného konania o určenie vlastníckeho práva, pretože podľa neho sa v spore rieši otázka majúca význam aj pre konanie o vyporiadanie BSM. 4. Uvedené zistené skutočnosti súd posúdil podľa § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3 a 4, § 150 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že najskôr sa súd zaoberal návrhom žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 27C/8/2021 o určenie, že žalovaný je podielovým spoluvlastníkom pozemkov pod a okolo domu v podiele 1/2, ktoré sú aktuálne vedené ako výlučné vlastníctvo žalobkyne. Tvrdil, že výsledok uvedeného sporu, ak by v ňom bol úspešný, mu môže privodiť priaznivejšie postavenie v spore o vyporiadanie BSM, kde má tiež záujem získať dom do svojho výlučného vlastníctva. Tento návrh posúdil podľa § 164 v spojení s § 162 zákona č. 150/2016 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/. V konaní sp.zn. 27C/8/2021 sa žalovaný ako žalobca domáha určenia, že mu v 1/2 patria pozemok pod rodinným domom súp.č. XX a pozemok k domu prislúchajúci. Súd návrhu žalovaného na prerušenie konania nevyhovel, pretože sa v uvedenom súbežne prebiehajúcom spore nerieši žiadna taká otázka, od vyriešenia ktorej by bezprostredne záviselo rozhodnutie súdu v konaní sp.zn. 15C/51/2019. O podanej žalobe o vyporiadanie BSM súd môže rozhodnúť aj bez toho, aby vyčkal na rozhodnutie o tam podanej žalobe na určenie. Tento výsledok nie je totiž relevantný ani pre ustálenie masy BSM, ani pre vyriešenie otázky, akým spôsobom dôjde k vyporiadaniu masy BSM a či budú zohľadnené vnosy či investície ním uplatnené. Dotknuté pozemky parc. 86 a 87/1 sú aktuálne vedené na LV ako výlučné vlastníctvo žalobkyne. Ak by aj žalovaný bol so svojou žalobou v spore sp.zn. 27C/8/2021 úspešný, dostali by sa z tohto režimu do režimu podielového spoluvlastníctva, avšak ani v takom prípade by tieto pozemky nemohli byť ako aktívum vyporiadané v rámci BSM, pretože v žiadnom prípade by do masy BSM nepatrili. Uvedený spor tak nemá vplyv na ustálenie masy BSM. Ani pre rozhodnutie, komu súd v spore o vyporiadanie BSM prikáže spoločný rodinný dom, nemá výsledok uvedeného konania sp.zn. 27C/8/2021 význam, pretože aj v prípade úspechu žalovaného v uvedenom spore by kritériá vyznievali v prospech prikázania domu do výlučného vlastníctva žalobkyne, rovnako, ako je tomu v prípade, ak žalobkyňa ostane výlučnou vlastníčkou pozemkov tak, ako je tomu aktuálne. Sú to práve väzby žalobkyne na lokalitu, miesto, a najbližšiu rodinu

žalobkyne žijúcu v susedstve, ktoré sú ďalej bližšie opísané, a ktoré by svedčali v prospech prikázania domu žalobkyni aj vtedy, ak by sa pozemky ocitli v podielovom spoluvlastníctve strán sporu. Preto ani prípadná zmena režimu pozemkov z výlučného vlastníctva žalobkyne do podielového spoluvlastníctva oboch bývalých manželov by nemala význam pre rozhodnutie súdu o tom, akým spôsobom by súd v tomto konaní dom vyporiadal, a preto z tohto dôvodu tiež nie je nutné čakať na výsledok sporu sp.zn. 27C/8/2021. Napokon, ak žalovaný mal za to, že by rozhodnutie súdu v inom spore mohlo mať vplyv na posúdenie jeho vnosu do pozemku formou vybudovania spevnenej plochy (ktorú súd, ako bude ďalej uvedené, vyhodnotil ako súčasť pozemkov), ani na túto čiastkovú otázku nemá rozhodnutie v spore sp.zn. 27C/8/2021 vplyv, pretože tento návrh nebol podľa názoru žalovaným uplatnený včas a okrem toho ako taký nemôže obstáť tak, ako to bude bližšie zdôvodnené ďalej. Súd potom nezistil ani žiaden dôvod na prerušenie konania (obligatórne) podľa § 162 ods. 1 CSP, keďže nenastala ani jedna z tam predpokladaných skutočností. Z uvedených dôvodov tak súd návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

5. Ďalej súd uviedol, že mal za preukázané, že manželstvo strán sporu bolo uzavreté dňa 07.09.1996, pričom rozvedené bolo rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 12Pc/5/2019-25 zo dňa 24.06.2019, právoplatným dňa 17.07.2019. Zánikom manželstva zaniklo aj BSM strán sporu. K jeho vyporiadaniu dohodou nedošlo, pričom žaloba s návrhom na jeho vyporiadanie bola súdu doručená dňa 30.10.2019, teda pred uplynutím lehoty 3 rokov od zániku BSM, a teda súd musí žalobu meritórne prejednať. Súd nevzhladol taký dôvod, ktorý by odôvodňoval odchylenie sa od pravidla obsiahnutého v § 150 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Ani strany sporu sa nedožadovali disparity podielov, vôbec neargumentovali v jej prospech, neuvádzali svoju predstavu, ako by prípadná disparita mala vyzeráť (v konkrétnom percentuálnom či zlomkovom vyjadrení resp. inak). Súd má za to, že disparitu podielov v danom prípade nie je možné zvoliť, nakoľko neboli preukázané tak závažné dôvody počas trvania manželstva, pre ktoré by mal súd pristúpiť k uvedenej "sankcii" v neprospech niektorého z bývalých manželov. Súd preto ustálil, že podiely žalobkyne a žalovaného sú u každého o veľkosti 1/2, keď ani jeden z nich sa vyššieho ako polovičného podielu na mase BSM vo svoj prospech ani nedožadoval. Čo sa týka jednotlivých vecí patriacich do masy BSM, súd sa s nimi vysporiadal nasledovne. Pokiaľ ide o hnuiteľné veci - motorové vozidlá, žalobkyňa uviedla ako súčasť masy BSM vozidlá Honda Jazz a Volkswagen Passat. So zaradením uvedených motorových vozidiel do BSM žalovaný súhlasil. Nebolo sporné, že vozidlo Honda užíva žalobkyňa a vozidlo Volkswagen užíva žalovaný a v súlade s tým žiadala žalobkyňa aj prikázanie vozidiel tomu, kto ich užíva. Žalobkyňa v podaní zo dňa 17.08.2020 navrhla zostatkovú hodnotu vozidla Volkswagen 1.000,- eur a vozidla Honda 1.500,- eur, pričom žalovaný mal toto podanie doručené dňa 31.08.2020, avšak ani po jeho doručení ani neskôr počas konania vôbec nenamietal žalobkyňou uvádzané zostatkové hodnoty motorových vozidiel a ani navrhovaný spôsob prikázania týchto vecí, tieto účinne nepoprel, a preto sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Súd preto vychádzal z toho, že zostatkové hodnoty vozidiel sú také, aké uvádzala žalobkyňa. Vozidlo Honda Jazz súd prikázal žalobkyni a vozidlo Volkswagen Passat súd prikázal žalovanému v zmysle návrhu žalobkyne, pretože takýto návrh je aj v súlade so zásadou, že hnuiteľná vec má byť spravídla prikázaná tomu, kto ju užíva a tým aj opotrebuje, a teda tomu, u koho dochádza k amortizácii danej veci. Každému z bývalých manželov uložil v rámci výpočtu vyporiadacieho podielu povinnosť vyplatiť druhého bývalého manžela v súvislosti s prikázaním týchto vecí. Čo sa týka zostatkov na bankových účtoch strán sporu, predmetom vyporiadania strany učinili aj zostatky na bankových účtoch vedených na meno strán sporu ku dňu zániku BSM. Žalobkyňa učinila takýto návrh v žalobe, vo vyjadrení k žalobe žalovaný výslovne súhlasil s vyporiadaním zostatkov na bankových účtoch bývalých manželov. Na meno žalobkyne bol vedený účet vo VÚB, a.s. č. SK09 0200 0000 0023 6622 5254, pričom zostatok ku dňu zániku BSM (17.07.2019) predstavoval 244,70 eur, pričom tento zostatok vyplývajúci z výpisu z účtu žalovaný ani nenamietal, a teda bol nesporný. Žalovaný na výzvu súdu identifikoval bankové účty na jeho meno, zostatky na ktorých majú byť predmetom vyporiadania. K 17.07.2019 podľa bankovej lustrácie zostatok na účtoch vedených v ČSOB a.s., a to č. SK88 7500 0000 0040 1376 8834 bol v sume 89,52 eur, na účte SK87 7500 0000 0040 1376 8367 v sume 135,71 eur a na účte SK75 7500 0000 0003 1191 8783 v sume 144,25 eur. Strany proti týmto zisteniam nič nenamietali, a preto zostatky na bankových účtoch ku dňu rozvodu manželstva tak, ako boli v spolupráci so stranami a príslušnou bankou zistené, neboli sporné. Nebolo tiež sporné, že ide o spoločné prostriedky, ktoré je nutné vyporiadať, keď napokon strany sami identifikovali účty, na ktorých sú uložené prostriedky, ktoré podliehajú vyporiadaniu v rámci tohto sporu. Žalobkyňa navrhla, aby prostriedky na účtoch boli prikázané tomu, na koho je vedený daný účet, pričom žalovaný neučinil žiaden iný návrh spôsobu vyporiadania týchto prostriedkov. Súd prostriedky prikázal tomu, na koho je účet vedený, kto účet používa a s prostriedkami na ňom vloženými aj disponuje. Súd teda zostatok v

sume 244,70 eur prikázal žalobkyni s povinnosťou výplaty polovice tejto sumy a zostatky v sume 89,52, eur, 135,71 eur a 144,25 eur prikázal súd žalovanému s povinnosťou výplaty polovice z týchto súm. Ďalej žalobkyňa žiadala vyporiadať aj podniky strán sporu, s čím žalovaný výslovne vo vyjadrení k žalobe súhlasil. Bolo preukázané, že žalobkyňa dňa 01.11.2007 (po uzavretí manželstva) začala podnikáť ako živnostník na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom O. A. - KOZMETIKA O., IČO: 43650571 v zapísaných predmetoch podnikania a žalovaný dňa 31.08.2001 (po uzavretí manželstva) začal podnikáť ako živnostník na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom V. A. - POWER SMARTA SYSTÉM, IČO: 37665791 v zapísaných predmetoch podnikania. V podaní zo dňa 17.08.2020 žalobkyňa navrhla pre účely vyporiadania hodnotu každého z podnikov v sume 1.000,- eur, pričom žalovaný na toto podanie počas celého konania nereagoval žiadnym svojím protinávrhom, nerozporoval takto navrhnuté hodnoty, neuviedol svoju predstavu o hodnotách podnikov. Tieto tvrdenia žalobkyne vôbec nepoprel, a preto sa považujú za nesporné, a súd z nich vychádzal. Súd konštatuje, že podnik manžela - živnostníka a ani jeho jednotlivé zložky, vrátane hnutel'ných a nehnuteľných vecí, nepatria do BSM v dôsledku skutočnosti, že podľa svojej povahy slúžia výkonu povolania iba jedného z manželov, pričom povolaním treba rozumieť aj podnikanie. K rovnakému záveru dospel aj Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku zo dňa 27.09.2004, sp.zn. 22Cdo 684/2004, kde bolo uvedené, že nie je žiadny dôvod pre to, aby podnik nemohol byť predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov upraveného Občianskym zákonníkom. To však len za predpokladu, že išlo o podnik patriaci obidvom manželom ako podnikateľom. Pokiaľ však podnikateľom bol len jeden z manželov a išlo o vec slúžiacu výkonu len jeho povolania, patrí podnik do oddeleného vlastníctva podnikajúceho manžela a nemohol sa stať predmetom bezpodielového spoluvlastníctva. V prejednávanej veci išlo o podnik patriaci a prevádzkovaný len žalovaným (ako fyzickou osobou - podnikateľom- živnostníkom), a podnik patriaci a prevádzkovaný len žalobkyňou (ako fyzickou osobou - podnikateľom- živnostníkom). Podniky ako také do BSM preto nepatria, a preto ich súd samostatným výrokom rozsudku ani nevyporiadaval (nikomu neprikazoval). V konaní o vyporiadanie BSM v súvislosti s podnikom manžela - podnikateľa sa rozhodnutie súdu o vyporiadani BSM obmedzí iba na zohľadnenie povinnosti manžela - podnikateľa zaplatiť do masy BSM sumu zodpovedajúcu všeobecnej cene podniku v čase vyporiadania BSM podľa jeho stavu ku dňu zániku BSM. V spore ustálené hodnoty podnikov teda boli súdom pri určení výšky konečného vyporiadacieho podielu zohľadnené. Ďalej súd vyporiadal nehnuteľnosť - rodinný dom súp.č. 53 s príslušenstvom. Tento rodinný dom súp.č. 53 v k.ú. Trenčianska Turná je na LV č. XXXX v katastri nehnuteľností evidovaný ako predmet BSM strán sporu. Čo sa týka hodnoty tejto nehnuteľnosti, stranám sa podarilo na pojednávaní dňa 13.07.2021 dospieť k dohode o tom, že hodnota rodinného domu s prípojkami je 125.570,- eur, keď túto sumu ustálili tak, ako to bolo vysvetlené v odseku 16 vyššie ako priemer hodnôt rodinného domu so všetkými prípojkami vyplývajúcich z oboch do spisu doložených znaleckých posudkov. Súd z tejto sumy vychádzal v súlade s § 186 ods. 2 veta prvá CSP, v zmysle ktorého súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Pre účely vyporiadania rodinného domu a prípojok preto súd vychádzal z tejto ustálenej sumy. Čo sa týka altánku s pivnicou - skladom zeleniny, tento predstavuje príslušenstvo rodinného domu, pričom strany zhodne vychádzali pri jeho ocenení z posudku Ing. Faba v sume 6.528,32 eur, v ktorej sume je v zmysle tohto posudku zahrnutá aj cena za šachtu - sklad zeleniny. Žalovaný žiadal, aby súd zohľadnil túto sumu v zmysle ním predloženého znaleckého posudku, s čím žalobkyňa v podaní zo dňa 18.12.2020 súhlasila, a preto aj pri ocenení tohto príslušenstva rodinného domu súd vychádzal z takto oboma stranami ustálenej hodnoty. Rovnako tak žalovaný žiadal zohľadniť príslušenstvo - oplotenie postavené od ulice v zmysle záverov znaleckého posudku Ing. Faba v sume 2.683,07 eur, s hodnotou ktorého žalobkyňa v podaní zo dňa 18.12.2020 súhlasila, a preto súd z tejto ustálenej hodnoty tiež vychádzal. Čo sa týka oplotenia od susedov, ohodnotené znaleckým posudkom Ing. Faba v sume 1.560,41 eur (835,15 eur + 725,26 eur), strany sa na pojednávaní dňa 08.12.2020 zhodli, že oni stavali len jedno oplotenie, pretože druhé staval vedľajší sused, a preto uvedenú skutočnosť je nutné zohľadniť pri určovaní hodnoty bočného oplotenia tak, že obe strany počítali s polovicou znaleckým posudkom ustálenej hodnoty bočného oplotenia, teda so sumou 780,- eur. Aj z tejto stranami zhodne ustálenej sumy súd vychádzal ako z hodnoty, na ktorej sa strany dohodli. Uvedené stavby pritom predstavujú príslušenstvo rodinného domu a ohodnotené sú v súčte na sumu 9.991,39 eur (6.528,32 eur + 2.683,07 eur + 780,- eur). Altán má podľa znaleckého posudku určujúceho jeho hodnotu základy z monolitického betónu, nosný systém predstavujú stĺpy z debniacich tvárnic a betónu, so strešnou krytinou, ktorého súčasťou je, ako už bolo uvedené, podzemná šachta - sklad zeleniny. Oplotenie z ulice je postavené na stĺpikoch a podmurovke murovaných z plotových tvároviek a so základovým pásom z monolitického betónu, oplotenie od susedov predstavuje pletivé oplotenie osadené na obetónovaných betónových stĺpikoch vsadených do zeme. Čo sa týka altánku a oplotenia, ide o veci spojené so zemou pevným základom (podmurovka, základy z

betónu, zabetónované stĺpiky), čiže majú charakter samostatnej nehnuteľnej veci, v zmysle § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako stavba so zemou spojená pevným základom. Súdna prax pritom za súčasť pozemku nepovažuje vedľajšie stavby, medzi ktoré patrí aj studňa, septik a oplotenie, keďže súdna prax ich vždy považovala za príslušenstvo veci (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo/18/2011 z 30.08.2012). O tom, že by malo byť oplotenie súčasťou pozemku uvažovať preto nemožno. Môže ísť len o príslušenstvo v zmysle § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali. Oplotenie v danom prípade je príslušenstvom rodinného domu. V prípade oplotenia areálu obytného domu, rodinného domu, rekreačných chát, prípadne obdobných stavieb totiž platí, že oplotenie spravidla tvorí príslušenstvo týchto domov a v prípade, že ide len o oplotenie pozemkov (napr. role, záhradky), tak by šlo o príslušenstvo týchto pozemkov. V danom prípade preto súd vyhodnotil, že oplotenie je príslušenstvom rodinného domu, keďže jeho účelom je ohradenie areálu domu, ochrana domu, vytvorenie jedného celku a oddelenie od iných okolitých stavieb. Význam vo vzťahu k domu a väzba k domu ako takému je podľa názoru väčšia ako k pozemku. Musí platiť, že príslušenstvo - plot bol určený vlastníkom domu (stranami sporu), aby sa spolu s domom užívali, čo bolo naplnené, keď podľa doplnku k posudku začiatok užívania plotu sa viaže k roku 2010 a 2012, teda k obdobiu po kolaudácii domu (nie teda ani k obdobiu nadobudnutia pozemkov), čo tiež svedčí o tom, že najskôr bol postavený dom ako hlavná vec a neskôr oplotenie za účelom ochrany hlavnej veci a užívania s ňou. Rovnako aj altánok je spojený so zemou pevným základom, keďže ide o murovanú drobnú stavbu, pričom altánok je príslušenstvom rodinného domu, pretože je určený na to, aby sa s domom trvalo užíval, zvyšuje komfort bývania v dome, slúži hlavnej stavbe - rodinnému domu na kvalitnejšie a plnohodnotnejšie bývanie. Altán sám osebe by svoju úlohu neplnil, nebyť domu, ku ktorému plní altán doplnkovú funkciu. Altán preto nemôže byť súčasťou pozemkov, keďže stavba nie je súčasťou pozemku, a súčasne ani nie je príslušenstvom pozemku, pretože plní hospodárske funkcie vo vzťahu k domu a nie k pozemku, ku ktorému takú pevnú väzbu altán nemá. Je tak príslušenstvom rodinného domu a je zrejme tiež to, že bol určený vlastníkmi domu, aby slúžil domu ako hlavnej stavbe, keď tiež bol postavený v roku 2012, teda až dodatočne po stavbe a kolaudácii rodinného domu samotného. Rodinný dom je preto nutné vyporiadať (okrem prípojok) aj s predmetným príslušenstvom, pozostávajúcim z altánu so skladom zeleniny a všetkým oplotením tak, ako bolo vyššie ustálené. Osobitne žalovaný žiadal, aby súd ako príslušenstvo domu vyporiadal aj bazén, ktorý nebol do znaleckého posudku zahrnutý. Strany zhodne skonštatovali, že sa nejedná o vymurovaný bazén vhlbený do zeme, s ktorou by bol tak neoddeliteľne spojený. Tento z tohto dôvodu nie je súčasťou pozemku. Bolo zistené, že ho kúpili v obchodnom dome Mountfield za trvania manželstva. Tvorí pritom príslušenstvo domu, pretože tiež plní vo vzťahu k domu doplnkovú funkciu, určená je na zvýšenie kvality bývania v dome jeho obyvateľom, na regeneráciu a predstavuje akúsi oddychovú zónu prináležiacu k domu. Žalovaný tvrdil, že bazén je plechový, žalobkyňa tvrdila, že je fóliovaný. Žalovaný mal za to, že jeho zostatková hodnota s čerpadlom pre účely vyporiadania je 2.000,- eur, žalobkyňa namietala túto zostatkovú hodnotu s odôvodnením, že bazén je dávno nefunkčný - tečie a nefunguje ani čerpadlo a z tohto dôvodu trvala na tom, že zostatková hodnota bazéna s čerpadlom ku dňu zániku manželstva je vzhľadom na nefunkčnosť 0,- eur. Žalovaný bol ten, kto sa domáhal, aby bol bazén s čerpadlom zahrnutý do masy BSM, preukázal len jeho nákup, hodnoverne však nepreukázal jeho zostatkovú hodnotu, ktorá bola v celom rozsahu sporná, pretože žalobkyňa poukazovala na nefunkčnosť tejto veci, a teda popierala žalovaným tvrdenú zostatkovú hodnotu 2.000,- eur a uvádzala svoju predstavu o hodnote, a teda účinne poprela skutkové tvrdenia žalovaného. Ten napokon ani nerozporoval tvrdenia žalobkyne o nefunkčnosti. Tvrdenia žalovaného o tom, že hodnota bazéna s čerpadlom činí 2.000,- eur tak ostali v celom rozsahu popreté a sporné, pričom žalovaný neprodukoval žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, aká je pre účely vyporiadania BSM hodnota bazéna. Tento nebol ocenený ani v rámci ním predloženého znaleckého posudku Ing. Faba. Ak žalovaný konštatoval, že hodnotu 2.000,- eur má odkonzultovanú s "odhadcom", mal možnosť predložiť aspoň odborné vyjadrenie takto odborne spôsobilej osoby, ktorá by sa vyjadrila k hodnote bazéna a ktoré by bolo postačujúce na preukázanie tvrdenej hodnoty. Žalovaný neprodukoval takýto, ani žiaden iný obdobný dôkaz, ani v spore nenavrhol vykonať žiaden dôkaz na preukázanie hodnoty bazéna, keď na poslednom pojednávaní už žiadne návrhy na doplnenie dokazovania ani nemal. Súd preto konštatoval, že žalovanému, ako strane, ktorá trvala na zaradení bazéna do masy BSM a trvala na jeho vyporiadaní, sa nepodarilo preukázať, že by tento mal nejakú hodnotu (žalovaným uvádzanú, alebo inú vyššiu, než tú, ktorú s poukazom na tvrdenú nefunkčnosť uvádzala žalobkyňa). Žalovaný v tomto smere neunesol dôkazné bremeno o hodnote veci, ktorú žiadal vyporiadať. Súdu preto neostávalo nič iné ako bazén síce vyporiadať spolu s rodinným domom, ku ktorému je príslušenstvom, ale s hodnotou pre účely vyporiadania 0,- eur. Žalovaný žiadal ďalej, aby ako príslušenstvo rodinného domu boli

vyporiadané vrámci masy BSM aj spevnené plochy na parc.č. 86/1 ocenené znaleckým posudkom Ing. Faba na sumu 2.335, 81 eur. Ide o zámkovú dlažbu kladenú piesku na podkladné štrkové vrstvy. Čo do právneho posúdenia však nejde o príslušenstvo rodinného domu, ktoré by spolu s domom tvorilo aktívum masy BSM, ale ide o súčasť pozemku v zmysle § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. Súd pritom vychádzal z toho, že ide len o určité spracovanie, stvárnenie, spevnenie povrchu pozemku, teda úpravu pozemku ako takého. Za súčasť pozemku sa podľa súdnej praxe považujú spevnené plochy, prípadne aj terasa vytvorená spevnením povrchu pozemku. Vzhľadom na uvedené sú spevnené plochy súčasťou pozemkov, avšak pozemky nie sú predmetom BSM, a preto ani tieto ich súčasti nie sú predmetom BSM. Vyporiadať v tomto spore sa tak spevnené plochy nedajú tak, ako to strany zrejme zamýšľali, keď ich tiež zahrnuli ako aktívum masy BSM považujúc ich za príslušenstvo rodinného domu, ktoré by malo byť spolu s domom vyporiadané a prikázané niekomu do vlastníctva a keď určovali tiež hodnotu spevnených plôch pre účely ich vyporiadania. Súd uvádza, že samostatne ich teda spolu s domom a vyššie uvedeným príslušenstvom vyporiadať nemohol. Zhrnúc uvedené, súd do masy BSM zahrnul rodinný dom s prípojkami a ďalším príslušenstvom: altánom spojeným so skladom na zeleninu, s oplotením a bazénom. Hodnota tohto celku ustálená stranami sporu je tak 135.561,39 eur (dom s prípojkami 125.570 + altánok so skladom zeleniny 6.528,32 + oplotenie od ulice 2.683,07 + oplotenie od susedov 780,- + bazén 0,- eur). Otázkou ešte bolo, komu prikázať rodinný dom s uvedeným príslušenstvom, keďže obe strany mali o jeho prikázanie do svojho výlučného vlastníctva záujem. Vzhľadom na to, že manželstvo bolo bezdetné, nemohol súd vziať do úvahy záujem maloletých detí, resp. rodiča, ktorý ich má zverené do výchovy. Obaja manželia od rozvodu rodinný dom stále užívajú, preto ani toto užívacie kritérium nevyznieva výlučne len v prospech niektorého z nich. Čo sa týka spôsobu vyporiadania domu s príslušenstvom, súd dospel k záveru, že rozumným spôsobom vyporiadania je prikázanie rodinného domu s príslušenstvom do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá je aktuálne výlučným vlastníkom pozemku pod a okolo domu. Dom s pozemkami tak tvorí jeden celok, sú určené na to, aby sa spoločne užívali, a preto len žalobkyni naďalej dom môže plnohodnotne slúžiť. Súd vzal do úvahy aj to, že sa aktuálne vedie spor o pozemky pod a okolo domom, do právoplatného skončenia ktorého žalovaný žiadal toto konanie prerušiť, ktorému návrhu súd nevyhovel. Súd totiž vychádzal z toho, že aj keby (bez toho, aby akokoľvek prejudikoval výsledok sporu sp.zn. 27C/8/2021 a bez toho, aby hodnotil dôvodnosť tam podanej žaloby) bolo v spore sp.zn. 27C/8/2021 vyslovené, že skutočne sú pozemky v podielovom spoluvlastníctve oboch bývalých manželov po polovici, aj tak by tu boli stále dôvody, pre ktoré by sa javilo súdu v tomto konaní dôvodným prikázať dom do výlučného vlastníctva žalobkyne. Na tejto úvahe by ani prípadné rozhodnutie súdu v inom konaní o tom, že pozemky sú v podielovom spoluvlastníctve strán sporu, nič nezmenilo a ani preto nebolo nutné vyčakať na výsledok sporu sp.zn. 27C/8/2021. Treba totiž podľa názoru súdu zohľadniť lokalitu a väzby strán na lokalitu, stavbu a stavby v okolí. Žalobkyňa je rodáčkou z obce Trenčianska Turná, žalovaný je ten, kto sa do obce prisťahoval. Rodinné väzby žalobkyne na túto oblasť sú nepochybne silné z dôvodu, že v najbližšom susedstve rodinného domu bývajú jej dvaja bratia s deťmi. Vo vzťahu k nim žalobkyňa deklarovala vrúcny a čulý vzťah, čomu napokon zodpovedá aj to, že bolo zistené, že určitú dobu strany sporu spolu s rodinou brata žalobkyne bývali a následne naopak, brat žalobkyne so svojou rodinou určitý čas býval zase u strán sporu v ich rodinnom dome. Uvedené väzby napovedajú, že vzťahy medzi súrodencami v rodine žalobkyne sú silné a usporiadané. Žalobkyňa tiež deklarovala, čo žalovaný ani nepopieral, že k lokalite má vzťah nielen pre to, že v susedstve majú postavené domy jej dvaja bratia, ale vzhľadom na to, že so žalovaným nemali deti, je naviazaná aj na netere a synovcov, ktorý vzťah väzbu žalobkyne k miestu ešte viac posilňuje. Vzťah žalobkyne k miestu, kde dom stojí, je z vyššie uvedených dôvodov pevnejší ako u žalovaného, ktorý blízku rodinu v susedstve rodinného domu nemá. Uvedený vzťah žalobkyne posilňuje aj fakt, že pozemky (vo vzťahu ku ktorým žalovaný v inom spore tvrdí, že ich mal vydržať z dôvodu existencie údajnej dohody medzi stranami sporu o tom, že mu má byť prevedená polovica pozemkov) žalobkyňa preukázateľne zdedila po svojej matke, čomu svedčí titul nadobudnutia vlastníctva uvedený na liste vlastníctve a aj osvedčenie o dedičstve sp.zn. 18D/2684/94, čo napokon žalovaný ani nerozporuje, keď aj v tomto spore opakovane tvrdil, že žalobkyňa pozemky zdedila a ani v spore sp.zn. 27C/8/2021 nenamieta titul (dedenie), na podklade ktorého žalobkyňa predmetné pozemky nadobudla (čo celkom zrejme ani spochybníť nemá zmysel, lebo nebyť dedenia pozemkov v prospech žalobkyne, nemohlo by byť ani neskoršej tvrdenej dohody o prevode podielu zo žalobkyne na žalovaného). Bolo zistené, že žalobkyňa pred svadbou žila v uvedenej obci v rodičovskom dome. Medzi pôvodným rodičovským domom, kde teraz žije jeden brat žalobkyne a domom strán sporu, stojí dom ďalšieho brata žalobkyne, a aj z tohto je nepochybné, že rodinné zázemie v danom dome a tejto lokalite má najmä žalobkyňa. Ak žalovaný dôvodil, že na rodinné väzby žalobkyne súd prihladať nemá,

s týmto sa súd nestotožnil, pretože podľa jeho názoru je vždy nutné prihliadať komplexne na väzby strán sporu k predmetu vyporiadania. Súd nespochybňuje, že aj žalovaný považuje stále tento dom za svoj domov, ale objektívne u neho nie sú žiadne nadštandardné väzby k danému miestu prameniace z toho, že na danom mieste vyrastal, prežil prakticky celý život so svojim súrodencami a u žalovaného nie je perspektíva, že by v tomto rodinnom živote s rodinou žalobkyne mohol aj na danom mieste ďalej sám pokračovať. Ak žalovaný tvrdil, že žalobkyňa nebude vedieť využiť potenciál domu vzhľadom na to, že v dome majú byť zabudované progresívne technológie, ktoré len on vie naplno využiť, súd k tomu konštatuje zhodne so žalobkyňou, že žiadny špeciálny vykurovací či energetický systém v zmysle predložených znaleckých posudkov zabudovaný v dome nie je, keď znalec Ing. Fabo konštatuje, že vykurovanie sa realizuje kotlom ústredného kúrenia, zabudované je tepelné čerpadlo, fotovoltaiický a solárny systém, čo nenasvedčuje tomu, že by sa jednalo o experimentálne vykurovacie technológie, vyžadujúce si špeciálne zručnosti či vedomosti. Tomu potom nezodpovedá ani tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa neznalosť technológií si bude vyžadovať kompletnú zmenu vykurovania a rozvodov v dome, ktoré tvrdenie nie je logické, pretože ak vykurovanie tak, ako bolo opísané v posudku, je funkčné, čo sporné nebolo, nie je zrejmé, z akého dôvodu by toto nemalo byť naďalej rovnako funkčné aj ďalej bez nutnosti tak rozsiahlej rekonštrukcie, ako ju žalovaný opisuje. Napokon, tieto všetky súčasti sú ocenené v rámci hodnoty domu a žalovaný za ne dostane adekvátnu protihodnotu. Ak žalovaný tvrdil, že dom je výsledkom najmä jeho mysle, súd uvádza, že toto kritérium nie je rozhodné, pretože najmä za stavu, keď dom je stavaný z veľkej časti svojpomocne, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, je v stavbe vždy vložená viac či menej predstava niektorého z manželov, najmä toho, ktorý stavbu organizuje (spravidla muž). V spore pritom nemožno tvrdiť, že by len výlučne žalovaný sa pričínil o to, že dom bol postavený a udržiavaný vo vlastníctve strán sporu, keď obaja manželia zarábali (žalobkyňa ani nebola na materskej dovolenke, keďže manželstvo bolo bezdetné), spoločne mali úver z Prvej stavebnej sporiteľne, a.s., ktorý počas manželstva aj splatili, spoločne sa zaviazali splácať aj úver poskytnutý p. Konečnej, ktorý (bez ohľadu v akom rozsahu) tiež bol použitý na stavbu domu, čo potvrdil aj žalovaný (aj keď sa strany nezhodli na tom, v akom rozsahu financie z neho boli na stavbu použité) a ktorý bol počas manželstva tiež v celom rozsahu splatený. Nebolo preukázané, že by tieto neboli splatené z prostriedkov patriacich do BSM ale prípadne len z výlučných prostriedkov žalovaného. Žalovaný uvádzal, že platil dane, elektriку, vodu, poplatky za odpad, ale na druhej strane nerozporoval tvrdenie žalobkyne o tom, že dohoda v manželstve bola taká, že on platí inkaso a žalobkyňa zvyšné náklady. Preto je zrejmé, že žalobkyňa nebola pasívna, ktorá by sa vôbec nepričinovala o chod domácnosti a nutnú údržbu domu ako takého, pre ktorú okolnosť by súd mal teraz dom prikázať do vlastníctva žalovaného s odôvodnením, že on jediný sa podieľal na nadobudnutí a zachovaní domu. Obaja bývalí manželia majú v dome evidované miesta podnikania, teda prikázanie nehnuteľnosti ktorémukoľvek z nich bude mať pre druhého za následok potrebu evidenčnej zmeny tejto skutočnosti v živnostenskom registri. Ak žalovaný tvrdil, že má v dome prevádzkareň, internetový výpis zo živnostenského registra tomu aktuálne nezodpovedá (žiadna prevádzkareň v ňom nie je na výpise evidovaná). Ak by ale tomu tak aj skutočne bolo, podľa vyjadrení žalovaného má tam sídlo firmy a zložený nejaký materiál. Nebolo tvrdené ani preukázané, že by v dome šlo o takú prevádzku, kde by poskytoval žalovaný tretím osobám na dennej báze pravidelné služby v zmysle, že by tam bol zriadený obchodný priestor, kde by tretie osoby tento dom za týmto účelom pravidelne navštevovali (napr. obchod, opravovňa vecí, a pod), čo by mohlo pre žalovaného znamenať väčšie náklady spojené s premiestnením, prípadne stratu klientov navyknutých pravidelne využívať tieto služby na danom mieste. Súd je toho názoru, že za takéhoto stavu zmena miesta podnikania nie je pre žalovaného tak problematická, prípadne likvidačná, ako to prezentuje. Súdu sa nejavilo ani dôvodné prikázať dom do podielového spoluvlastníctva bývalých manželov, ktorí napokon o tento spôsob vyporiadania ani záujem nemali, nakoľko ide len o výnimočné opatrenie, keď nemožno zvoliť iné vhodné riešenie. Takéto rozhodnutie musí byť odôvodnené konkrétnymi okolnosťami prípadu. Za daného stavu súd takýto spôsob vyporiadania nehodnotí ako prijateľný. Takéto riešenie by nebolo konečným vyporiadáním majetkových vzťahov medzi stranami a vyvolalo by iba ďalšie spory, pretože strany sa ohľadom spoločného majetku, jeho užívania, údržby či nakladania s ním dohodnúť nevedia a ich nie dobré vzťahy bolo možné badať aj počas konania. Strany by sa nevyhli ďalšiemu konaniu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k domu, čo je v konečnom dôsledku len "oddiaľovanie" problému, ktorým je definitívne majetkové vyporiadanie. Toto by v konečnom dôsledku nebolo ani pre strany finančne priaznivé, pretože proces vyporiadania by sa len predĺžil a predražil. Z vyššie uvedených dôvodov súd prikázal dom s príslušenstvom do výlučného vlastníctva žalobkyne. Ďalej súd prihliadol pri vyporiadaní na tvrdené vnosi vynaložené z majetku nepatriaceho do BSM (z oddeleného majetku žalovaného) na vec tvoriacu súčasť BSM. Žalovaný v spore uplatnil aj vnos v sume 111.000,- eur ako vynaloženie svojich výlučných prostriedkov pochádzajúcich z darov rodičov na

stavbu rodinného domu, ktorý je súčasťou masy BSM. Súd podotýka, že žalovaný tak tiež neučinil od počiatku sporu, ale až po viac než roku od začatia sporu, na prvom pojednávaní dňa 08.12.2020. Súd na tento návrh napriek tomu prihliadol a jeho dôvodnosť posudzoval. Žalovaný tvrdil, že jeho rodičia, konkrétne otec, mu dával do ruky v priebehu asi 20 rokov peniaze v sume, ktorú ustálil na 111.000,- eur. Na odôvodnenie tejto sumy uviedol toľko, že sa to snažil "nejakým spôsobom ustáliť". Keďže je to veľa rokov, tak to "zhruba spočítal" a nakoľko toľko peňazí strany nemali, je úplne jasné, že bolo nutné darom od jeho rodičov niečo dofinancovať. Peniaze mu postupne dával otec v hotovosti, vždy prišiel, dal mu ich a povedal, že to sú peniaze na stavbu. Podľa súdu tvrdenia o darovaní finančných prostriedkov výlučne žalovanému zo strany jeho rodičov v sume 111.000,- eur sa žalovanému nepodarilo hodnoverne a nepochybné preukázať. Žalovaný nevedel ani na otázku súdu vysvetliť, akým spôsobom dospel k sume, ktorú si uplatnil, pričom pre účely jej uplatnenia v konaní je nutné mať jednoznačne podloženú konkrétnu sumu a nie spočítanú sumu od oka, odhadom a už vôbec nie tak, aby to pre účely sporu "sedelo". Žalovaný sám uviedol, že to bolo dávno, nie všetko si pamätá, a preto sa to snažil aj vzhľadom na odstup času zosumarizovať, ale na základe čoho takýto sumár učinil, súdu ani nevysvetlil. Za účelom preukázania tohto vnosu žalovaný predložil čestné vyhlásenie rodičov z 24.06.2020, vo vzťahu ku ktorému bolo zistené, že ho vyhotovil žalovaný a rodičia ho následne len podpísali. V čestnom vyhlásení sa dodatočne deklaruje, že suma 111.000,- eur výlučne jemu mala byť darovaná späťne v období od 1996-2017 a túto sumu syn celú investoval do stavby domu. Matka žalovaného ako svedkyňa sa vôbec nevedela vyjadriť k tomu, kedy, v akých sumách a na aký účel manžel mal odovzdávať synovi peniaze. Uviedla, že ona peniaze synovi nedávala, no naproti tomu v čestnom vyhlásení prehlásila, že aj ona peniaze synovi dávala a to dokonca v konkrétnej výške, vo vzťahu ku ktorej sa pri výsluchu naopak vyjadřila, že ani nevie, v akej sume je táto uvedená v čestnom vyhlásení. Nevedela sa pri výsluchu vyjadriť ani k časovým súvislostiam odovzdávania peňazí, v rozpore s tým v čestnom vyhlásení prehlásila odovzdávanie peňazí v konkrétnom časovom rámci. Svedkyňa tak ani svojou výpoveďou nepotvrdila obsah svojho čestného vyhlásenia, práve naopak, javí sa, že obsah čestného vyhlásenia ani nezodpovedá jej reálnej vedomosti. Tomu by nasvedčovalo aj jej tvrdenie, že čestné vyhlásenie podpísala, pretože nejde proti synovi a manželovi. Prakticky bola len svedkyňou z počutia, ktorej manžel jej mal povedať, že nejaké peniaze synovi dal, hoc reálne nevie žiadne podrobnosti, ani kedy, ani koľko a za akých okolností synovi odovzdal. Brat žalovaného M. tiež sa nevedel vyjadriť, kedy a koľko peňazí otec mal žalovanému dať, nebol nikdy svedkom odovzdávania peňazí a keď mu otec povedal, že peniaze žalovanému odovzdal, len to zobral na vedomie, viac sa nezaujímal a nemá vedomosť, koľko to mohlo byť. Títo svedkovia žiadne konkrétne skutočnosti ohľadne tvrdených darov nepredniesli a nedosvedčili tvrdenia žalovaného o tom, že skutočne sa do jeho výlučnej dispozície od otca (resp. oboch rodičov) mali dostať finančné prostriedky v uplatnenej sume 111.000,- eur, alebo aspoň v určitej časti z tejto sumy. Ich tvrdenia boli len všeobecné o tom, že vedia, že nejaké peniaze otec žalovanému dával bez ďalšej znalosti. Uvedené ale nestačí na vyvodenie nepochybného záveru o tom, že tieto boli aj skutočne žalovanému odovzdané, a to v určitej konkrétnej sume, ktorú si žalovaný v spore uplatnil a že tieto boli aj do stavby skutočne vložené. Žiadna konkrétna suma finančného daru, ani nižšia než je suma žalovaným v spore uplatnená, tak nebola nimi preukázaná. Otec žalovaného vypovedal ako svedok, avšak vo vzťahu k nemu treba uviesť, že skutočnosti, ktoré súdu svedok uviedol a ktoré aj žalovaný potvrdil, značným spôsobom znížili vierohodnosť tohto svedka až natoľko, že ho nemožno považovať za kľúčového svedka (hoci by ním inak bol vzhľadom na fakt, že to mal byť práve on, kto peniaze žalovanému mal odovzdávať). Svedok potvrdil, že sa stretol so žalovaným pred pojednávaním, že sumár, z ktorého súdu čítal jednotlivé sumy, ktoré mali byť predmetom darov, bol vyhotovený v spolupráci so žalovaným, spoločne ho písali a upravovali tak, ako sa vyjadřil žalovaný, "aby toho nebolo moc, aby to bolo tak, ako to má byť". Svedok si to už presne nepamätal, a preto mu žalovaný "dopomohol" s písaním sumáru darov, ktorý pri svojej výpovedi svedok pred súdom nahlas prečítal. Takáto predošlá spolupráca svedka a strany sporu, ktorá navrhuje vypočúť svedka, aby dosvedčila ním tvrdené skutočnosti, je absolútne nepripustná. Svedok je osobou, ktorá má súdu nezávisle reprodukovať určitú skutočnosť tak, ako ju svojimi zmyslami sama vníma a zažila. Svedok -otec žalovaného však súdu reprodukoval to, čo si vopred so žalovaným dohodli, o čom sa dojednali a dokonca ako pomôcku pri výpovedi svedok mal listinu, ktorú mu za účelom jeho prednesu pred súdom pomáhal spracovať žalovaný. Nepochybné tak výpoveď svedka bola do značnej miery ovplyvnená touto súčinnosťou so žalovaným, pričom sám svedok potvrdil, že nejaké peniaze síce odovzdával, ale podrobnosti si už nepamätal. Ak žalovaný uvádzal, že takúto spoluprácu nehodnotí ako neobvyklú, tak s týmto sa súd nemohol stotožniť, nakoľko takáto spolupráca nie je vôbec možná a ak súd zistí, že sa udiala a že pred vystúpením svedka na súde, svedok intenzívne spolupracoval so stranou sporu na tom, aby dosvedčil to, čo strana dosvedčiť žiada, tak sám žalovaný si svoju procesnú situáciu sťažil natoľko, že nepostačuje na preukázanie

tvrdenej skutočnosti len výpoveď takto žalovaným ovplyvneného svedka. Súd preto nemohol založiť svoje rozhodnutie na tvrdení otca žalovaného o tom, že konkrétne sumu, a už vôbec nie sumu 111.000,- eur žalovanému skutočne odovzdal, pretože ohľadom "harmonogramu" odovzdávania peňazí svedok bol inštruovaný žalovaným, k čomu sa obaja priznali, a teda je zrejмый vplyv žalovaného na svedka v ním požadovanom smere. Samotné čestné prehlásenie spísané žalovaným a podpísané jeho rodičmi tiež nie je postačujúcim dôkazom o darovaní uplatnenej sumy, keď matka žalovaného toto podpísala, lebo nepôjde proti synovi a mužovi, keď podpísala, čo jej bolo predložené, ale sama sa nevedela vôbec vyjadriť ku konkrétnostiam týkajúcim sa obsahu čestného vyhlásenia, a jeho obsah tak ani nepotvrdila. Otec rovnako tak vo svojej výpovedi vierohodne obsah čestného prehlásenia formulovaného žalovaným, nepotvrdil, keď sám priznal, že si to už presne ani nepamätal. Navyše čestné prehlásenie bolo spísaná dodatočne v čase, keď už prebiehal tento spor. Svedok M. A., brat žalovaného potvrdil, že on aj rodičia boli dotknutí okolnosťami a tvrdeniami, ktoré vyslovila v konaní o rozvod žalobkyňa. Obsah tejto listiny bol celkom jednoznačne spísaný pod vplyvom vedomosti, že sa bude nutné majetkovo vysporiadať aj zo spoločného domu, nevylučujúc prispôsobenie skorších skutočností dodatočne vyvstalým okolnostiam majúcim základ v nevydarenom manželstve strán sporu, ktoré sa zúčastnených negatívne dotkli, keď rodičia žalovaného nepochybne mali osobný záujem žalovanému takýmto spôsobom pomôcť. Listina - čestné prehlásenie spísaná desaťročie po tom, čo peniaze začali byť do stavby vkladané, za takýchto okolností nemôže byť hodnoverným obrazom vôle zúčastnených v reálnom čase, kedy k vkladom do stavby domu malo dôjsť. Pochybnosti o pravdivosti čestného vyhlásenia sú dané o to viac, kedy ani matka žalovaného sa sama nevedela k ničomu konkrétnemu vyjadriť a keď otec žalovaného sa vedel k darom uvádzaným v čestnom vyhlásení vyjadriť konkrétnejšie až po tom, čo si uvedené "prešli" so žalovaným a k čestnému vyhláseniu uviedol navyše toľko, že toto ani nie je presný sumár a že rukou (spoločne so žalovaným) spracovaný sumár darov je presnejší. Na tento sumár ale súd prihliadnúť nemohol vôbec, pretože na jeho príprave participoval žalovaný, a teda tento ani nie je výsledkom neovplyvnenej vôle svedka, ktorý si takúto pomôcku na súd priniesol. Tiež treba dodať, že ak by súd aj teoreticky uvažoval o darovaní čohokoľvek použiteľného na stavbu domu (finančné prostriedky, alebo aj materiál) vykonaným dokazovaním nevyšla najavo žiadna taká skutočnosť, z ktorej by bolo možné vyvodiť, že v čase, kedy k tvrdenému financovaniu malo dôjsť, rodičia žalovaného mali mať a aj prejavili vôľu niečo na stavbu kúpiť, alebo darovať finančné prostriedky na nákup materiálu, len v prospech svojho syna a nie i pre jeho rodinu, teda aj ženu, ktorá v tom čase spolu so žalovaným bola stavebníkom, a kedy tvorili spoločne ešte celistvú rodinu. Otec žalovaného sa vyjadril napokon tak, že nevie o tom, že by niekedy kvantifikoval, že dáva niečo iba svojmu synovi, alebo aj či jeho manželke z toho niečo patrí alebo nie, a preto aj s poukazom na toto vyjadrenie nie je možné jednoznačne ustáliť vôľu potenciálneho darcu v konkrétnom čase darovať niečo výlučne len synovi a nie je ani možné vylúčiť, že dar (ak by aj bol preukázaný) mal aspoň sčasti patriť žalobkyni. To by napokon vylučovalo úplne tvrdenie o tom, že financie v tvrdenej sume mali sa stať výlučným vlastníctvom žalovaného. Okrem toho, že nebolo riadne preukázané odovzdanie konkrétnej sumy peňazí vo forme daru žalovanému, nie je tak zrejmé ani to, či vôľa darcu darovať bola prezentovaná len vo vzťahu k žalovanému, alebo aj k jeho žene. V spore žalovaný nepreukázal žiadne finančné presuny z majetku otca, resp. rodičov, do jeho dispozičnej sféry, a takýto dôkaz celkom zrejme ani neexistuje, keď žalovaný tvrdil, že peniaze mali byť dávané z ruky do ruky a sám nevidel dôvod, prečo by si v čase darovania niečo spisoval, keď to bol dar (ako sa sám vyjadril). Neboli tak preukázané finančné presuny z majetku rodičov do výlučného majetku žalovaného a odtiaľ do spoločného rodinného domu. Treba uviesť, že nič nebránilo žalovanému, resp. jeho rodičom, aby v danom čase výstavby riadne viedli evidenciu zdrojov použitých na stavbu domu - kto, kedy, z akých peňazí, čo financoval, prípadne, aby darovanie konkrétnych vecí, ak vôbec vôľa čokoľvek darovať komukoľvek bola v tom čase daná, bolo spísané v danom čase, alebo aby finančné prostriedky boli odovzdané bezhotovostne, nakoľko toto všetko by mohlo byť aj s odstupom čase relevantným a hodnoverným dôkazom. Za stavu, že takéto dôkazy absentujú, za stavu, keď svedkovia nepotvrdili existenciu žiadnych konkrétnych darov v určitej sume, resp. keď jeden zo svedkov potvrdil iba to, čo si vopred so žalovaným dohodol, a keď ani obsah čestného vyhlásenia spísaného až po začatí tohto sporu nebol potvrdený výpoveďou svedkov, súd uvádza, že žalovanému sa nepodarilo preukázať, že skutočne mu boli v konkrétnom čase darované do jeho výlučného vlastníctva finančné prostriedky v určitej, konkrétne zistenej (nielen "zhruba" zistenej) výške. Ak žalovaný predkladal pokladničné doklady a faktúry na kúpu materiálu, tak tieto sú spôsobilé preukázať iba to, že za materiál bolo zaplatené, nie však to, že sa zaň platilo z výlučných prostriedkov žalovaného. Tieto listiny preto samy osebe dôkazom o uplatnenom vnose nie sú. To všetko platí o to viac, keď boli preukázané rôzne zdroje financovania (úvery z PSS, a.s., úver poskytnutý sesternicou žalobkyne p. G., zárobky strán) a nie je tak bez ďalšieho možné ustáliť, že práve stavebný materiál obsiahnutý na predložených

faktúrach, dodacích listoch a pokladničných dokladoch je ten, ktorý mal byť kúpený z finančných darov od rodičov žalovaného (navyše hodnoverne nepreukázaných). Rovnako, považovať za svoje vnosi prípadný rozdiel medzi odhadovaným položkovitým rozpočtom svojpomocnej stavby a prostriedkami, ktoré z iných zdrojov (úverov) boli vynaložené na stavbu domu, nemá oporu ani v práve, ale ani vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný pritom na dôkaz o vnose opakovane tvrdil, že vzhľadom na rozpočet stavby a financie, ktoré mali strany k dispozícii, je "jasné", že dary od rodičov existovali. Treba uviesť, že rozpočet stavby predložený žalovaným je len rámcový pre stavbu na kľúč a navyše sa v ňom uvádza, že cena na výstavbu svojpomocnej stavby je cca 70% a môže sa líšiť od podielu svojpomocnej práce. Bolo zistené, že práce na stavbách sa vykonávali svojpomocnej aj cez odborníkov, čo potvrdil sám žalovaný, pričom podiel svojpomocnej práce ani nebolo možné kvantifikovať. Takýto sumár preto nemôže byť v žiadnom prípade dôkazom pre určenie výšky skutočného vnosu žalovaného. Ako vnos možno uplatniť reálne vynaložené finančné sumy, ktoré kritérium predložený rozpočet vôbec nespĺňa, keď berie do úvahy odhadované rozpočty bez zreteľa na reálne vyplatené finančné plnenia v danom čase. Vnosi do spoločného majetku sa zásadne hradia vo výške, v akej boli počas trvania BSM vynaložené, a teda ide vždy o reálne sumy a nie o odhadované náklady na zakúpenie stavebných materiálov tak, ako to vyplýva z predloženého rozpočtu. Ďalej treba uviesť, že ak by aj boli darované nejaké finančné prostriedky žalovanému, to samo osebe ešte nepreukazuje, že tieto prostriedky aj boli naozaj použité na stavbu domu a ak áno, v akom rozsahu. Hoci svedkovia v čestnom vyhlásení prehlásili, že suma 111.000,- eur bola celá použitá na stavbu, táto časť ich písomného vyhlásenia (predformulovaná žalovaným) nebola nimi následne v svedeckej výpovedi potvrdená, keď matka žalovaného vôbec nemala predstavu o sumách a o tom, na čo boli použité a otec žalovaného uviedol, že sa domnieva, že sumy nemali byť na čo iné použité ako na stavbu, ale na druhej strane tvrdil, že sa po tvrdenom odovzdaní peňazí o ne viac nezaujímal (nezaujímal sa "prečo, načo, začo"). Preto ani nebolo bez pochýb preukázané, že tvrdené finančné dary boli použité a ak áno, v akom konkrétnom rozsahu (sume) na stavbu domu. Až do posledného pojednávania žalovaný napokon ani konkrétne neuviedol, čo všetko malo byť vlastne na stavbe financované z tvrdených darov (k tejto listine a k dôvodu, pre ktorý na ňu súd neprihliadol sa súd vyjadriť v ďalšom odôvodnení). Avšak ak by to aj skôr bol býval v spore bližšie uviedol, nič by to nemenilo na závere, že nebola preukázaná existencia finančných (či iných) darov rodičov žalovaného výlučne len žalovanému, a to v konkrétnej presne zistenej výške, a teda nebola preukázaná ani základná podmienka pre to, aby súd mohol na takýto vnos prihliadnuť. S poukazom na všetko vyššie uvedené súd vnos žalovaného z výlučných prostriedkov do spoločného domu v sume 111.000,- eur ani čiastočne v jeho prospech pri vyporiadaní BSM nezohľadnil. Okrem uvedenej sumy 110.000,- eur žalovaný žiadal (na poslednom pojednávaní dňa 13.07.2021), aby súd v jeho prospech zohľadnil sumu 2.335,- eur použitú na vybudovanie spevnených plôch na pozemku aktuálne vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Uplatnil si tento návrh tak, že tvrdí, že táto suma bola uhradená zo sumy žalovanému darovaných prostriedkov 111.000,- eur od jeho rodičov, teda z jeho výlučných prostriedkov uvedených v predošlom odseku. Pre prípad, že by súd neuznal túto argumentáciu, tak ako alternatívu uviedol, že v takom prípade žiada, aby súd zohľadnil, že na vybudovanie spevnených plôch boli v tejto sume použité prostriedky z BSM. Vo vzťahu k tomuto návrhu súd uvádza, že prvýkrát bol takýto vnos, resp. investícia uplatnená riadne až na poslednom pojednávaní dňa 13.07.2021. Dovtedy žiaden konkrétny návrh, z ktorého by bolo zrejmé, z akého dôvodu žiada akú konkrétnu sumu či už ako vnos alebo investíciu do pozemkov, žalovaný neuplatnil. Neučinil tak ani po tom, čo na pojednávaní dňa 20.05.2021 súd rozšíril svoje predbežné právne posúdenie o konštatovanie, že spevnené plochy aktívom masy BSM nie sú, ale sú súčasťou pozemkov, ktoré sú zapísané ako výlučné vlastníctvo žalobkyne a že na akékoľvek finančné zohľadnenie by bol nutný príslušný (samozrejme riadne skutkovo vymedzený) návrh, ktorý dovtedy podaný nebol. Takýto návrh žalovaný ani na tomto pojednávaní neučinil, ani na ďalšom stretnutí na výsluchu svedkyne a ani vo svojich ďalších podaniach písomne doručeným súdu do 13.07.2021 výslovný návrh na zohľadnenie konkrétnej sumy vo svoj prospech z tohto titulu neuplatnil. Urobil tak prakticky takmer tesne pred záverečnými rečami. Súd uvádza, že žalovanému nič nebránilo, aby rozsah toho, čo má byť v tomto konaní pri vyporiadaní zohľadnené, učinil aj skôr ako na poslednom pojednávaní. Nič mu v tom nebránilo, keď dokonca vedel aj konkrétne právne posúdenie dané súdom, podľa ktorého sa mohol zariadiť a návrh učiniť podstatne skôr než na poslednom pojednávaní. Žalovaný tak neurobil, ponechal tento návrh až na koniec sporu, a preto je súd toho názoru, že by naň s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania podľa § 153 ods. 1 a 2 CSP ani nemal prihliadnuť a takýto návrh nie je možné zohľadňovať už len z tohto procesného dôvodu. Nad rámec toho však súd uvádza aj to, že ak žalovaný tvrdil, že spevnené plochy tvoriace súčasť pozemkov boli vybudované z jeho výlučných prostriedkov, teda zo sumy 111.000,- eur, ktoré výlučne jemu mali darovať rodičia, súd uvádza, že takýto vnos obstať ani po práve nemôže. V prvom rade nejde o ďalší extra ďalší vnos nad rámec sumy 111.000,- eur, ale

o vnos v rámci sumy tvrdených darov od rodičov vo výške 111.000,- eur, a preto vo vzťahu k nemu platí všetko to, čo bolo uvedené v predošlom odseku o tom, že existencia výlučných prostriedkov z darov rodičov nebola preukázaná. Ak by aj čo i len teoreticky bola preukázaná existencia výlučných prostriedkov žalovaného a tieto by boli na účel vybudovania spevnených plôch aj skutočne použité, aj tak sa nejedná o vnos z výlučného, oddeleného majetku žalovaného na majetok patriaci do BSM. Pozemky, na ktorom sú umiestnené spevnené plochy a ktoré tak tvoria súčasť týchto pozemkov, totiž do BSM nepatria ani teraz, keď sú evidované vo výlučnom vlastníctve žalobkyne a ak tak by mohlo ísť len o vynaloženie oddeleného majetku žalovaného (peniaze) na oddelený majetok žalobkyne (pozemky), čo nie je vnos ani investícia, ktorú v spore o vyporiadanie BSM predpokladá § 150 OZ a ktoré by bolo možné v tomto konaní uplatniť. Pozemky však nebudú patriť do BSM ani v prípade, ak by bol žalovaný úspešný so svojou určovacou žalobou v spore sp.zn. 27C/8/2021. Ak by tam totiž súd žalobe vyhovel, pozemky by sa ocitli v podielovom spoluvlastníctve strán. Ani v takom prípade by sa ale nejednalo o vnos/investíciu v zmysle § 150 OZ, ktorú by bolo možné zohľadniť v spore o vyporiadanie BSM, pretože by sa mohlo jednať nanajvýš len o vynaloženie oddeleného majetku žalovaného (peniaze) na majetok v podielovom spoluvlastníctve manželov (pozemky), na vysporiadanie ktorého ale slúžia iné inštitúty v inom spore a takéto investície sa v konaní o vyporiadanie BSM nezohľadňujú. Preto ani nebolo dôvodné vyčkať na výsledok sporu sp.zn. 27C/8/2021, pretože nech už by bol jeho výsledok akýkoľvek, vnos žalovaným takto uplatnený by nebolo možné v spore o vyporiadanie BSM zohľadniť bez ohľadu na výsledok tohto iného sporu. Ak teda žalovaný mienil uplatniť sumu 2.335,- eur ako svoj výlučný vnos do pozemkov, ktoré nie sú v BSM, tento z vyššie uvedených dôvodov zohľadniť v tomto spore nemožno. Žalovaný alternatívne tvrdil, že uvedené spevnené plochy boli vybudované zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM a žiada, aby súd zohľadnil túto sumu ako spoločné prostriedky vynaložené na oddelený majetok žalobkyne. Ani s takýmto návrhom však podľa názoru, už len s poukazom na to, ako bol uplatnený a skutkovo vymedzený, nemôže uspieť. Ak raz žalovaný tvrdí, že spevnené plochy boli vybudované v celom rozsahu z jeho výlučných prostriedkov, potom si sám odporuje, ak súčasne pripúšťa, že tieto boli v celom rozsahu postavené zo spoločných prostriedkov. Žalovaný produkuje k jednému návrhu rôzne protichodné skutkové tvrdenia, vo svojej argumentácii je nekonzistentný a nie je tak už len z jeho tvrdení celkom zrejmé, z akých prostriedkov teda mali byť spevnené plochy na pozemkoch v skutočnosti vybudované. Žalovaný pritom opakovane tvrdil, že spevnené plochy na pozemkoch boli postavené z jeho výlučných finančných prostriedkov, uvádzal to aj na pojednávaní dňa 13.07.2021, kde aj prečítal svoje skoršie písomné podanie, v zmysle ktorého on zo svojho zainvestoval na spevnené plochy cca 5.500,- eur, čomu potom jeho neskoršie tvrdenie o vynaložení prostriedkov z BSM na účel stavby spevnených plôch vôbec nezodpovedá a sám žalovaný toto tvrdenie svojím iným tvrdením vyvracia. Už len z tohto dôvodu potom argumentácia žalovaného o tom, že spevnené plochy boli budované zo spoločných prostriedkov, vyznieva nepresvedčivo, zmätočne a na podklade takýchto protirečivých skutkových tvrdení ani nie je možné uplatnenú sumu v prospech žalovaného zohľadniť, pretože nie je možné ustáliť, z akých konkrétnych prostriedkov v akom právnom režime sa nachádzajúcich teda spevnené plochy boli reálne vybudované. Už len pre úplnosť súd uvádza, že ak by sa aj malo jednať o investíciu z prostriedkov BSM do pozemku patriaceho jednému z manželov (čo sám žalovaný sponchybuje tým, že tvrdí, že sa jedná súčasne v rovnakom rozsahu aj o vnos z jeho výlučných prostriedkov), treba v tomto smere považovať za správny názor, že to, čo je povinný nahradiť jeden z manželov, sú finančné prostriedky skutočne vynaložené na tieto investície. Pre rozhodnutie súdu je významné to, koľko bolo skutočne vynaložené zo spoločného (spoločné finančné prostriedky z BSM) na oddelený majetok - pozemky. Pre rozhodnutie vo veci je podstatné však to, aká suma sa na tento účel skutočne vynaložila zo spoločných prostriedkov manželov. Žalovaný ale žiadal zohľadniť sumu 2.335,- eur určenú znaleckým posudkom Ing. Faba ako hodnotu spevnených plôch (ktorú by súd mohol vziať do úvahy len, ak by spevnené plochy mali tvoriť aktíva masy BSM a mali by byť predmetom vyporiadania v rámci masy BSM), ale nebola vôbec preukázaná konkrétna a presná suma, ktorá bola do pozemku na vybudovanie spevnenej plochy skutočne vynaložená. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak ani pri takomto "alternatívnom" skutkovom vymedzení, nie je možné túto sumu v prospech žalovaného zohľadniť. Po uvedených záveroch, ktorej zo strán sporu čo z vyporiadacieho BSM prikázať do výlučného vlastníctva, súd pristúpil k výpočtu vyporiadacieho podielu. Vyporiadavaná hodnota BSM je hodnota oboch motorových vozidiel 2.500,- eur + zostatok na účte žalobkyne 244,70 eur + zostatky na účtoch žalovaného 89,52 eur + 135,71 eur + 144,25 eur + nehnuteľnosť (rodinný dom s príslušenstvom uvedeným vo výroku) 135.561,39 eur. Uvedené v súčte 138.675,57 eur predstavuje čistú hodnotu BSM. Z tejto sumy by mal mať každý z manželov podiel 1/2-ice, teda každému by malo pripadnúť po 69.337,79 eur. Žalobkyňa nadobudla auto zn. Honda v hodnote 1.500,- eur, zostatok na účte 244,70 eur a dom s príslušenstvom v hodnote 135.561,39 eur, teda jej celkovo pripadlo 137.306,09 eur, čo je o 67.968,30 eur.

Žalovaný nadobudol auto v hodnote VW v hodnote 1.000,- eur, zostatky na troch účtoch v hodnote spolu 369,48 eur, spolu teda nadobudol 1.369,48 eur, čo je o 67.968,30 eur menej, než na neho pripadá podiel 1/2. To znamená, že túto sumu by mal žalovaný dostať v rámci vyrovnania svojho podielu tak, aby každý z manželov mal polovičný podiel. Treba zohľadniť, že žalobkyňa by mala vrátiť ešte sumu 500,- eur ako polovicu všeobecnej ceny svojho podniku (v rozsahu pomeru podielov - teda v 1/2 z hodnoty jej podniku 1.000,- eur), t.j. by žalovanému mala vyplatiť 67.968,30 eur + 500,- eur, spolu 68.468,30 eur. Na druhej strane by zase ale aj žalovaný mal vrátiť do masy rovnako sumu 500,- eur ako polovicu všeobecnej ceny svojho podniku (v rozsahu pomeru podielov - teda v 1/2 z hodnoty jeho podniku 1.000,- eur), tj. zo svojho výplatku 68.468,30 eur - 500,- eur, a teda žalovanému je nutné na vyrovnanie jeho podielu uhradiť 67.968,30 eur. Súd preto zaviazal žalobkyňu na úhradu podielu v tejto výške samostatným výrokom rozsudku. Žalobkyňa deklarovala, že podnikla už kroky smerujúce k získaniu úveru z banky na účely vyplatenia žalovaného, ktorý má predjednaný vopred a mala ho dojednaný už aj v čase, keď to vyzeralo, že strany uzavru mimosúdnu dohodu. Žalovaný napokon tiež uvádzal, že by potreboval pôžičku, ktorú ma dohodnutú s bratom. Ani jeden z nich tak nemá finančné prostriedky v hotovosti a tieto si bude musieť (či už s určitým zabezpečením záväzku alebo bez neho) zadovážiť z iného zdroja. Podstatné je, že žalobkyňa deklaruje (zhodne ako žalovaný), že má prísľub úveru v dostatočnej výške, a preto niet dôvodu pochybovať o solventnosti žalobkyne, ktorá ochotu a schopnosť vyplatiť žalovaného deklaruje už od predsúdnych jednaní a aj počas celého trvania sporu, a to dokonca ešte vo vyššej sume, než tomu bude podľa výroku rozsudku, pretože v predsúdnych jednaniach ponúkala žalovanému na výplatu sumu 74.000,- eur (vychádzajúc z vyššej sumy nehnuteľnosti podľa posudku Ing. Šinka), pričom strany sa napokon v spore dohodli na hodnote nehnuteľnosti nižšej, než bola táto pôvodne žalovanému ponúkaná, čo malo vplyv na celkovo nižšiu sumu vyporiadacieho podielu. Súd poskytol žalobkyňi lehotu 120 dní od právoplatnosti rozsudku na výplatu, čo je podľa názoru odôvodnené výškou sumy, ktorú musí žalovanému uhradiť, počas ktorého obdobia má možnosť zabezpečiť si finančné prostriedky (vybavením pôžičky, úveru a pod). Súčasne táto lehota je podľa názoru adekvátne i v tom smere, že nenúti žalovaného, aby na výplatu podielu čakal neprimerane dlhý čas.

6. Súd potom ešte poznamenal, že žalovaný prvýkrát až na poslednom pojednávaní predložil ním spracovaný súpis použitého materiálu pre rodinný dom, ktorým zrejme (bližšie to ani neuviedol) mal žalovaný v úmysle bližšie konkretizovať tvrdený a uplatnený vnos v sume 111.000,- eur. Ide o doplnenie skutkových tvrdení týkajúcich sa ním uplatneného návrhu na zohľadnenie sumy investície 111.000,- eur, ktoré dovtedy žalovaný (z neznámeho dôvodu) neprodukoval, hoci tiež mal možnosť už skôr konkretizovať, na čo všetko mali byť tvrdené výlučné prostriedky pochádzajúce z darov rodičov použité. Tento sumár opäť predstavuje nové doplňujúce tvrdenia (teda prostriedky procesnej obrany, resp. útoku), ktoré boli uplatnené prvýkrát až na poslednom pojednávaní (celkovo štvrtom, ak sa ráta aj výsluch svedka v domácom prostredí, kde bol žalovaný tiež prítomný), a aj vo vzťahu k nim súd uplatnil sudcovskú koncentráciu konania a na takýto doplňujúci sumár svojich tvrdení ohľadom toho, na čo mali byť použité darované prostriedky, neprihliadol, pretože neboli produkované včas. Ak by súd mal vyvodzovať z tejto listiny skutočnosť, musel by opäť aj protistrane dať priestor na oboznámenie sa s ňou a vyjadrenie sa k nej, čo by si zrejme vyžadovalo ďalšie úkony súdu, minimálne dlhšie prerušenie pojednávania, ak nie (aj vzhľadom na obsiahlosť podania) aj odročenie pojednávania. Ani táto listina by však, aj keby súd na ňu prihliadol, nebola spôsobilá privodiť žalovanému úspech čo do jeho návrhu na zohľadnenie investície v sume 111.000,- eur, keďže nebolo preukázané hodnoverne to, že vôbec k odovzdávaniu finančných prostriedkov v nejakej konkrétnej sume do daru žalovanému došlo a že tieto v dôsledku daru boli výlučnými prostriedkami žalovaného. Bez preukázania tejto základnej skutočnosti potom nie je podstatné (a nemôže privodiť žalovanému úspech) len to, že žalovaný rozpíše, na čo mali byť tieto údaje jeho výlučné prostriedky použité, pretože základným predpokladom pre úspech je nepochybné preukázanie existencie výlučných prostriedkov žalovaného, a to v konkrétnej výške a až následne ich skutočné vynaloženie na konkrétnu vec.

7. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je podľa súdu síce návrhovým konaním, konaním sporovým, ale špecifickosť tohto konania spočíva v tom, že ho môže podať ktorýkoľvek z bývalých manželov v záujme vyporiadať spoločný majetok a súčasne je konaním, v ktorom súd v otázke vyporiadania nie je viazaný návrhmi strán, bezpodielových spoluvlastníkov, ale postupuje podľa citovanej právnej normy, z ktorej vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi stranami (§216 ods. 2 CSP, § 150 Občianskeho zákonníka). Nie je rozhodujúce, ktorý z bezpodielových spoluvlastníkov po zániku BSM podal žalobu vo veci podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka na súd a zaujal tak procesné postavenie žalobcu v konaní oproti druhému nevyhnutne v postavení žalovaného. Dôležité je, že rovnako tak žalobkyňa ako

aj žalovaný sa na vyporiadanie BSM dohodnúť nevedeli. Pokiaľ sa bývalí manželia na vyporiadanie BSM nedohodnú, nieť inej cesty než domáhať sa jeho vyporiadania na súde, a teda podanie žaloby je už len dôsledkom toho, že manželia neboli ochotní (schopní) sa dohodnúť, a teda možno konštatovať, že obaja rovnako zavinili, že niektorý z nich (mohol to byť ktorýkoľvek z nich) musel podať žalobu na súd. V konaní súd potom nie je viazaný návrhmi strán, akým spôsobom má BSM vyporiadať, ale je povinný vyporiadať ho v súlade so zásadami uvedenými v § 150 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na návrhy strán, a preto je uplatnenie zásady úspechu pre účely náhrady trov konania nenáležitá. Z tohto dôvodu mal súd za to, že hoci súd vyporiadal BSM na základe žaloby žalobkyne, a teda v zásade bolo žalobe vyhovené, aj keď nie celkom takým spôsobom, ako žalobkyňa v žalobe požadovala. Najmä hodnota nehnuteľnosti sa počas konania ustalovala a táto nakoniec nekopíruje hodnotu navrhovanú v žalobe, a na rozdiel od žaloby bolo predmetom vyporiadania na návrh žalovaného aj príslušenstvo domu, ktoré žalobkyňa pôvodne vyporiadať nežiadala, a teda vyporiadací podiel nie je tiež taký, ako žalobkyňa navrhla. Zásada úspechu žalobkyne podľa § 255 ods. 1 CSP sa preto nepoužije, pretože je podľa súdu pri rozhodovaní o trovách daný dôvod na aplikáciu ust. § 257 CSP, a to práve z vyššie uvedených dôvodov - charakteru konania, osobitného postavenia strán a aj z dôvodu, že súd nie je v tomto konaní viazaný návrhmi strán. V konaní nemožno konštatovať úspech či neúspech ani jednej strany, pretože súd (bez ohľadu na to, aké boli návrhy strán) aj tak pristúpi k vyporiadaniu podľa svojho uváženia v zmysle zákonných medzí a zásad, a práve táto povinnosť súdu a jeho možnosť ísť aj nad rámec návrhov strán, resp. odchýliť sa od nich, má značný vplyv na to, či a do akej miery bude žalobe vyhovené, preto zásada úspechu niektorej strany sa nemôže objektívne uplatniť. S poukazom na to potom súd nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania, pretože v okolnostiach prípadu videl vyššie opísané dôvody osobitného zreteľa, na ktoré je podľa názoru súdu nutné prihliadať.

8. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Nesúhlasil s tým, že súd prvej inštancie pri vyporiadani prikázal rodinný dom s príslušenstvom do výlučného vlastníctva žalobkyne. Odôvodnenie rozhodnutia súdu v tejto časti považuje za nesprávne. Poukázal na skutočnosť, že pred výstavbou rodinného domu boli zabezpečené finančné prostriedky prostredníctvom PSS, a.s. s tým, že táto poskytla medziúver vo výške 200.000 Sk na predmetnú výstavbu. K tomu bolo potrebné zabezpečiť finančné prostriedky vo výške 100.000 Sk. Uvedené finančné prostriedky získal žalovaný od svojich rodičov, ktorí mu ich poskytli darom. Pri poskytnutí tohto daru sa dohodol so žalobkyňou, že ako kompenzáciu za tieto prostriedky sa stanem spoluvlastníkom parcely KN C č. XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 96 m² a č. XX/X, záhrada o výmere 484 m². V tejto veci o určenie vlastníckeho práva k predmetným pozemkom sa vedie samostatné konanie na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C/8/2021 a na liste vlastníctva je vyznačená plomba - Z 7666/2020. Žalovaný má teda za to, že tvrdenie prvoinštančného súdu, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetných dvoch parciel, je v súčasnosti sporné. Súčasne poukazuje aj na rozhodnutie obce Trenčianska Turná zo dňa 15.02.2007 o určení súpisného čísla, kde obec v odôvodnení rozhodnutia uviedla, že z príloh predložených k žiadosti vyplýva, že žiadateľ je stavebníkom budovy a vlastníkom pozemku, na ktorom sa stavba nachádza. Tiež počas manželstva žalobca v prevažnej miere zabezpečil a realizoval okrem rodinného domu aj výstavbu príslušenstva k domu, a to najmä murovaného altánku v kombinácii s drevom so skladom zeleniny, oplotenie z dvoch strán pozemku a bazén. Ďalej finančne a organizačne zabezpečil zhodnotenie pozemkov prislúchajúcich k predmetnému rodinnému domu vybudovaním dlažby o rozmere cca 180 m². Aj tieto skutočnosti mal prvoinštančný súd zohľadniť pri vyporiadani BSM. Hodnota celej nehnuteľnosti - rodinného domu s príslušenstvom k domu je výsledkom najmä jeho zásluhy, keďže tieto som organizačne aj finančne zabezpečoval síce spoločne so žalobkyňou, avšak príjmy, ktoré som mal ja a žalobkyňa boli diametrálne rozdielne, nakoľko sa mi darilo v podnikateľskej činnosti (podnikanie v odbore slaboprúd, elektro a obchod) a teda financovanie a organizovanie výstavby rodinného domu a príslušenstva bolo závislé od jeho príjmov a finančných darov jeho rodičov. Vybudovanie nehnuteľnosti svojpomocne ním a jeho rodinnými príslušníkmi v žalovanom vybudovalo pevný vzťah k predmetnej nehnuteľnosti. Argumentácia prvoinštančného súdu o tom, že žalobkyňa má pevnejší vzťah k miestu kde rodinný dom stojí, preto aj na základe vyššie uvedených skutočností neobstojí, nakoľko k predmetnej lokalite má rovnaký vzťah aj žalovaný. Jeho vzťah k predmetnému rodinnému domu zvyrazňuje aj to, že svoje podnikateľské činnosti realizuje v sídle tohto rodinného domu. Žalovaný ďalej uviedol, že súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní zobrať do úvahy aj deliteľnosť predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko táto je možná horizontálnym spôsobom alebo vo variante horizontálneho riešenia. Sám v rámci konania navrhoval toto riešenie a to takým spôsobom, že horná časť rodinného domu (poschodie) by prináležalo žalobkyne a spodná časť by prináležala žalovanému, so zriadením vecného bremena (práva rovnocenného užívania pozemku a spoločných častí rodinného domu). Žalovaný potom nesúhlasí ani s posúdením ním tvrdeného vnosu 111.000,- eur do BSM zo strany súdu prvej inštancie. Má za to, že riadne

preukázal relevantnými dokladmi (najmä čestným prehlásením rodičov žalovaného zo dňa 24.06.2020) a svedectvami rodičov, že mu rodičia darovali postupne sumu, ktorá bola v celkovej čiastke 111.000,- eur. Z výpovedí svedkov možno konštatovať, že nie sú zásadné neodstrániteľné rozpory tiež aj v spojení s nimi predloženým čestným prehlásením. Toto podpísali obaja pretože sú manželia a rešpektujú existenciu ich BSM avšak z ich oboch zhodne a jednoznačne vyplynulo, že peniaze odovzdával žalovanému výlučne jeho otec, ktorý sa vedel aj podrobne na pojednávaní vyjadriť k výške poskytnutých súm na rozdiel od matky žalovaného. Žalovaný trvá na tom, že čestné prehlásenie jeho rodičov a ich svedecké výpovede jednoznačne preukazujú skutočnosť, že stavba domu a jeho príslušenstva bola financovaná prevažne z výlučných prostriedkov žalovaného v sume 111.000,- eur, ktoré dostal darom od svojich rodičov ako aj zo svojich vlastných prostriedkov, ktoré zarobil zo svojej podnikateľskej činnosti. Súd prvej inštancie mal zohľadniť vklad týchto prostriedkov zo strany žalovaného do BSM a priznať mu náhradu týchto prostriedkov v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka. Zároveň žalovaný poukázal na odborný stavebno-technický posudok vypracovaný Ing. arch. Jánom Cimrom, ktorý konštatuje nedostatočné zhodnotenie technického stavu nehnuteľnosti a zmätočné oceňovanie jednotlivých stavieb a materiálov. Podľa znalca súd neposudzoval a neskúmal a ani nevyhodnotil mieru prínosu sporných strán na vzniku obývatel'ného domu (kolaudácia nedokončeného domu v roku 2006). Nebral do úvahy fakt, že dom bol následne roky dokončovaný svojpomocne, resp. dodávateľsky až do minulého roku. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd bral do úvahy všetky skutočnosti uvedené v predmetnom posudku. Zo všetkých týchto dôvodov žalovaný záverom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Podľa nej odvolanie žalovaného obsahuje v prevažnej miere dôvody, ktoré už boli riešené a hodnotené súdom prvej inštancie, t.j. najmä údajné vnosy žalovaného do BSM, vplyv prebiehajúceho konania na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 27C/8/2021 o určenie vlastníckeho práva k pozemku a pod.. Je prekvapivé, ak žalovaný počas celého prvostupňového konania nevyjadril názor, ktorý vyjadril po prvý krát až v odvolaní, t.j. že podľa neho sa mal súd prvej inštancie zaoberať tým, či je rodinný dom horizontálne alebo vertikálne deliteľný. Žalobkyňa k predmetnému uvádza, že súčasťou súdneho spisu sú 2 samostatné znalecké posudky na dotknutý rodinný dom, t.j. jeden, ktorý predložila žalobkyňa a jeden, ktorý predložil sám žalovaný. Už z obsahu týchto posudkov vyplýva, že rodinný dom nemá predpoklad byť deliteľný do budúca ani v horizontálnej a ani vertikálnej línii na dve samostatné bytové jednotky, nakoľko na to nie sú vytvorené primárne predpoklady. Rodinný dom nemá dva samostatné vchody, ale len jeden spoločný. Rodinný dom nemá samostatné dva rozvody kúrenia, elektriny, plynu, vody a kanalizácie pre dve samostatné bytové jednotky, resp. poschodia a nemá ani dva samostatné kotle a nie ostatné merače. Žalovaný nežiadal pred súdom prvej inštancie, aby sa touto otázkou zaoberal, nenavrhol ani reálne delenie nehnuteľnosti a navyše, ak by to aj navrhoval, v zmysle predložených znaleckých posudkov to nie je reálne možné. Žalovaný v odvolaní namietla, že prevažne on prispieval na zabezpečenie majetku BSM príjmami z podnikateľskej činnosti za trvania manželstva. K predmetnému treba uviesť, že príjmy zo zamestnania alebo zo závislej činnosti, ktorá podlieha zdaneniu, t.j. podnikateľská činnosť počas manželstva, príjmy z týchto činností sú príjmami patriacimi do BSM. Rovnako tak žalobkyňa prispievala príjmami zo svojej podnikateľskej činnosti na nadobudnutie aktív patriacich do BSM. Navyše v konaní bolo preukázané, že pomerná časť masy BSM, najmä stavba rodinného domu bola financovaná spoločnými pôžičkami a úvermi manželov. K prílohe odvolania, t.j. Odborný stavebno-technický posudok zo dňa 24.08.2021 žalobkyňa uviedla, že tento vykazuje pomerne zásadné nedostatky, nakoľko v jeho obsahu sa Ing. arch. Ján Cimra, ktorý je súčasne znalcom v odbore stavebníctvo vyjadruje k otázkam, ku ktorým sa autorizovaný architekt ani znalec v odbore stavebníctvo vyjadrovať nemôže a z tohto dôvodu sú jeho vyjadrenia irelevantné pre súdne konanie. Jedná sa najmä o subjektívne absurdné vyjadrenia k právnym otázkam, k procesným otázkam ako bolo vedené súdne konanie a vyhodnocované dôkazy v súdnom konaní, o údajnom nadržiavaní jednej strane sporu, klady jednej strany proti záporom druhej strany a pod. V odbornom stavebno-technickom posudku naopak absentujú základné konkrétne fakty, posudok sa len všeobecne odvoláva na smernice a nariadenia SR a EÚ, všeobecne záväzné nariadenia mesta Trenčín, právne normy rôznej právnej sily bez uvedenia konkrétneho označenia predpisu a bez uvedenia konkrétneho ustanovenia daného predpisu. Tento listinný dôkaz je v danom konaní bezpredmetný. Navyše žalovanému nič nepobránilo takýto listinný dôkaz predložiť už na súde prvej inštancie v rámci svojej procesnej obrany. K ďalšej listine predloženej žalovaným pri odvolaní, t.j. Kolaudačné rozhodnutie obce Trenčianska Turná zo dňa 05.12.2006 žalobkyňa uviedla, že to že je stavebníkom rodinného domu uvedený aj žalovaný je prirodzené, nakoľko rodinný dom bol riadne zaradený do masy BSM a vyporiadany v konaní pred súdom. V rozhodnutí obce Trenčianska Turná o určení súpisného čísla zo dňa 15.02.2007 je chybné uvedené na strane 2 tohto dokumentu v rámci odôvodnenia, že vlastníkom pozemku, na ktorom stavba stojí je žiadateľ. Poukazujeme na to, že chybné

konštatovanie obce len v odôvodnení rozhodnutia o pridelení súpisného čísla nemá vplyv na právny stav, t.j. reálne vlastníctvo pozemku pod rodinným domom, ktorého výlučnou vlastníčkou je len žalobkyňa. Konštatovanie o vlastníctve pozemku v odôvodnení nie je záväzným rozhodnutím, je to len chybným konštatovaním orgánu, ktorý rozhoduje o pridelení súpisného čísla, ktorý v konečnom dôsledku nemá žiadnu právnu relevanciu k predmetnému odvolaciemu konaniu. Ďalej žalovaný k odvolaniu pripojil Geometrický plán na zameranie rodinného domu parc. č. XX ku kolaudácii a Výkaz výmer. Urobil tak bez toho, aby v samotnom odvolaní zdôvodnil a spomenul tento listinný dôkaz. Žalobkyňa poukazuje na to, čo uviedla aj vo vyjadrení k žalobe vednej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 27C/8/2021, že účastníci konania sa nikdy nedohodli ani ústne ani písomne o prevode vlastníctva k pozemkom. Naviac prevod nehnuteľností odplatný alebo bezodplatný vyžaduje písomnú zmluvu, ktorú nikdy účastníci konania nespísali ani sa o nej nerozprávali, ani sa na jej obsahu nedohodovali ani žiadnu listinu nikdy nepodpísali. Práve naopak, žalobkyňa chcela vždy vlastníť pozemky po svojich rodičoch sama, nakoľko to bolo jej výlučným dedičstvom, naviac jej súrodenci zdedili po matke pozemky v susedstve dotknutých parciel, kde v susedkove bývajú a majú spolu silné rodinné puto. V danom prípade žalovaný vždy vedel, že dotknuté nehnuteľnosti nadobudla žalobkyňa v dedičskom konaní po svojej matke, t.j. titul nadobudnutia mimo BSM. Žalovaný nikdy neprejavil vôľu stať sa spoluvlastníkom dotknutých parciel, naviac žalobkyňa by nikdy na žalovaného nepreviedla svoje parcely, ktoré zdedila po rodičoch a nikdy neprejavila vôľu uvedený stav meniť, práve naopak. Súrodenci žalobkyne sa v dedičskom konaní vzdali svojho podielu na dotknutej nehnuteľnosti a túto v celku zdedila len žalobkyňa, nakoľko súrodenci chceli, aby bola výlučne žalobkyňa do budúcnosti majetkovo zabezpečená. Z týchto dôvodov navrhla žalobkyňa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

10. K vyjadreniu žalobkyne na svoje odvolanie sa vyjadril žalovaný. Poukázal na to, že po kolaudácii v r. 2006 bol z jeho strany a jeho podnikateľských aktivít samotný pozemok parc. č. XX/X, XX postupne zhodnocovaný tak, že v súčasnosti má podľa dostupných odborných vyjadrení hodnotu cca 60.000 eur. Pred výstavbou rodinného domu bol tento pozemok kvalifikovaný ako roľa. Teda hodnota pozemkov sa po uzavretí manželstva výrazne zhodnotila. Pôvodne bol predmetný pozemok - roľa ohodnotený znalcom Ing. Šimkom na sumu 25.000 Sk. Ďalej uviedol, že predmetný rodinný dom súpis. č. XX je deliteľný, a to jednoduchými úpravami v dvoch a viacerých variantoch, čo vie dokladovať už na základe vypracovaných odborných stanovísk Ing. arch. Jána Cimru, ktoré boli konzultované a potvrdené súdnoznaleckým špecialistom v oblasti stavebníctva. Už v minulosti bývali v uvedenom rodinnom dome dve rodiny nerušene niekoľko rokov spoločne v počte päť osôb - jednu časť obývala dvojčlenná a druhú časť trojčlenná rodina. Podobne je možné pri takomto delení riešiť aj príslušné siete (elektrina, kanalizácia, voda, kúrenie) podružným meraním. Nie je pravdou, že žalovaný nežiadal a nenavrhol reálne delenie v predchádzajúcich konaniach. Nakoľko sa v predmetnej veci jedná o vysporiadanie BSM, rodinného domu a príslušenstva, ktoré bolo dobudované po kolaudácii rodinného domu, teda po r. 2006, vyjadrenia špecialistu v oblasti stavebníctva Ing. Jána Cimru sú v tejto veci primerané a dôvodné. Žalovaný naďalej opiera spoluvlastníctvo k predmetným pozemkom - parc. č. XX/X a č. XX, súčasne aj na základe vypracovaného geometrického plánu za účelom zápisu rodinného domu do katastra nehnuteľností, ako aj na základe rozhodnutia obce o pridelení súpis. čísla zo dňa 15. 02. 2007 pod č. 05/2007, vyplýva, že žalovaný je vlastníkom pozemku, na ktorom sa stavba nachádza. K vyjadreniu žalovaný pripojil úradne overený geometrický plán č. 45403066-155/21 zo dňa 27. 08. 2021, ktorý potvrdzuje zhodnotenie pôvodného pozemku. Tento geometrický plán zohľadňuje vybudované plochy, ktoré prvoinštančný súd nezobral do úvahy v rámci vysporiadania masy BSM.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 370 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

12. Preskúmaním veci z odvolacích dôvodov uvádzaných žalovaným dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi odôvodňujúcimi rozsudok súdu prvej inštancie, a z tohto dôvodu na ne v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

13. K odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd dodáva nasledovné:

14. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí ktorej zo strán sporu, ktoré veci z BSM prikázať do výlučného vlastníctva vychádzal z riadne a správne zisteného

skutkového stavu, svoje úvahy založil na správnej aplikácii príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a odôvodnenie jeho rozhodnutia znesie tie najprísnejšie kritéria posudzovania. Súd prvej inštancie presne uviedol, ktorými úvahami sa viedol pri rozhodnutí, že nehnuteľnosť-rodinný dom súp.č.53 prikáže do výlučného vlastníctva žalobkyne a tieto úvahy sú rozumné a logické, a odvolací súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje.

15. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazuje na to, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí nevezal do úvahy a nezohľadňoval možnosť horizontálneho rozdelenia danej nehnuteľnosti, odvolací súd uvádza, že takýto spôsob vyporiadania pri vyporiadaní BSM neprichádza do úvahy. Reálne rozdelenie nehnuteľnosti je spôsobom vyporiadania podielového spoluvlastníctva podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pri vyporiadaní BSM možno nehnuteľnosť prikázať do výlučného vlastníctva jedného z rozvedených manželov, prípadne výnimočne do podielového spoluvlastníctva oboch rozvedených manželov, s ktorou možnosťou sa ostatne súd prvej inštancie zaoberal a riadne sa s ňou v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadaval. Reálne rozdelenie nehnuteľnosti však pri vyporiadaní BSM nie je možné. Aj v prípade, že by bol tento názor odvolacieho súdu nesprávny, platí, že žalovaný, ktorý reálne rozdelenie rodinného domu v konaní pred súdom prvej inštancie pred skončením dokazovania nenavrhol /ani v písomných podaniach, ani v ústnych prednesoch/ nijako nepreukázal, že daná nehnuteľnosť je spôsobilá rozdelenia v horizontálnej rovine, aké zásahy do nehnuteľnosti by toto predstavovalo a kto je ochotný znášať náklady na ich vykonanie. Uvedené pritom neprináleží konajúcemu súdu skúmať ex offio, z úradnej povinnosti, bez návrhu strany sporu, keďže v konaní nejde o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, v ktorom je súd povinný skúmať možnosti rozdelenia spoločnej veci podľa poradia stanoveného v § 1432 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný teda nielenže v konaní pred súdom prvej inštancie netvrdil, že rodinný dom patriaci do BSM strán sporu je reálne deliteľný, ale ani túto skutočnosť nepreukázal.

16. Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky žalovaného, v ktorých tvrdí svoje podielové spoluvlastníctvo k pozemkom, ktoré sú evidované v katastri nehnuteľností ako výlučné vlastníctvo žalobkyne a poukazuje na ich hodnotu a podobne, tieto sú celkom bez významu pre rozhodnutie v danej veci vyporiadania BSM strán sporu. K tejto otázke sa už bližšie vyjadril aj súd prvej inštancie a odvolací súd už nebude jeho správne závery opakovať.

17. Čo sa týka žalovaným tvrdeného vnosu 111.000,- eur do BSM, žalovaný len opakuje tvrdenia, ktoré použil v konaní pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie jasne, zrozumiteľne a veľmi obsiahlo zdôvodnil, prečo nemal v konaní za preukázanú existenciu takéhoto vnosu zo strany žalovaného do BSM, a odvolací súd sa jeho odôvodnením úplne stotožňuje.

18. Nakoniec odvolací súd k „odbornému stavebno-technickému posudku“ vypracovanému Ing. arch. Jánom Cimrom dňa 24.08.2021 a aj k ďalším listinám, ktoré žalovaný predložil v spore prvý krát až v odvolacom konaní uvádza, že tieto dôkazy považuje za novotu v odvolacom konaní. Na takéto dôkazy, ktoré sú prostriedkom procesného útoku, resp. obrany /§ 149 CSP/ a boli uplatnené žalovaným až po okamihu zákonnej koncentrácie konania /vyhlásenie dokazovania súdom prvej inštancie za skončené - § 154 CSP/, by mohol odvolací súd prihliadať len za splnenia podmienok § 366 CSP, teda len ak sa a) sa týka procesných podmienok, b) sa týka vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť ním preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ho odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd však v tomto spore nezistil naplnenie žiadneho z už uvedených dôvodov § 366 CSP pre použitie novôt zo strany žalovaného v odvolacom konaní. Novoty uplatnené žalovaným sa netýkajú procesných podmienok /medzi ktoré patria napríklad právomoc súdu, príslušnosť súdu, neexistencia prekážky začatého konania (litispendencie), neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť) a podobne/, netýkajú sa vylúčenia sudcu, či nesprávneho obsadenia súdu a nejde ani o situáciu, kedy ich žalovaný bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie /toto ani sám žalovaný netvrdí/. Novotami žalovaného nemá byť ani preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uvedené súvisí s uplatnením odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takouto inou vadou je akékoľvek procesné pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré nie je subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 CSP, za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie veci. Príkladom takejto inej vady môže byť nesprávne realizované poučenie zo strany súdu, pochybenia pri vykonávaní dokazovania, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami a podobne. Žalovaný vo svojom odvolaní konkrétnu vadu konania pred súdom prvej inštancie, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci netvrdí, a teda ani neodôvodňuje použitie novoty v odvolacom konaní z tohto dôvodu a odvolací súd sám takúto vadu pri preskúmaní veci nezistil.

19. Keďže v spore nebola splnená žiadna zo zákonných podmienok, za splnenia ktorej by odvolací súd mohol prihliadnuť na novoty uplatnené žalovaným v odvolacom konaní, považuje odvolací súd skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie za úplný a správny a za rovnako správne považuje aj jeho právne posúdenie zo strany súdu prvej inštancie.

20. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s čl. 4 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni odvolací súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).